

توهم تقلب

■ بررسی برخی از شبهات طرح شده
در انتخابات دهم ریاست جمهوری

<http://www.teribon.ir>

بخش اول: مقدمه

مدتها قبل از برگزاری انتخابات دهم ریاست جمهوری، شواهد و قرائن متعددی بیانگر این مطلب بود که جریانی (در خارج و داخل کشور) برای براندازی نرم انقلاب اسلامی تلاش و برنامه ریزی می‌نماید. شواهدی از قبیل: تشکیک در سلامت انتخابات، تشکیل کمیته صیانت از آراء، افزایش مطالبات عمومی، سیاه نمای اوضاع کشور، هجمه به گفتمان انقلاب، سلب اعتماد عمومی نسبت به نظام و مسئولین، به صحنه آمدن همه مخالفان نظام، پیش بینی زودهنگام پیروز انتخابات، استفاده از رنگ خاص، حضور مردمی در خیابان‌ها و سردادن شعارها و ... (که همگی مواردی هستند که در انقلابهای رنگی اخیر در کشورهایی نظیر گرجستان، اوکراین و ... پیاده شده و نتیجه داده‌اند.) نمی‌خواهیم ادعا کنیم که نامزد معین یا جریان خاصی در داخل کشور، با هماهنگی خارج، همه این برنامه ریزی‌ها را انجام داده و پیگیری نموده است؛ اما آنچه از شواهد نتیجه می‌گیریم این است که در خوشبینانه‌ترین حالت، عوامل بیگانگان و دشمنان خارجی از فضای ایجاد شده در بدنه حمایتی از یک نامزد خاص استفاده نموده و ضمن رخنه به آن، با ایجاد جوی قوی و تأثیرگذار بر تصمیم‌گیرندگان آن جریان، روند تبلیغات و برنامه‌های آن‌ها را به سمت دلخواه خود پیش برده‌اند و در درون این جریان نیز عده‌ای آگانه و برخی ناآگاهانه، همراهی با این جریان را به نفع خود دیده‌اند. مهمترین بخش برنامه آن‌ها (که کاملاً قابل پیش بینی بود) و به سرعت پرده از آن برداشته شد و در منظر دیدگان قرار گرفت، القای شبهه تقلب در انتخابات و به سبب آن ایجاد آشوب‌های خیاباری بود تا از این طریق با نافرمانی مدنی از داخل و پیشتیانی رسانه‌ای و دیپلماسی از خارج، فشار مضاعفی بر نظام وارد آورده و به اهداف مورد نظر خود دست یابند. لطف پروردگار، عنایت حضرت ولیعصر (عجل‌ا... تعالی فرجه الشریف)، هوشیاری و صلابت مقام معظم رهبری و حضور آگاهانه ملت ایران، بار دیگر برگ زرینی آفرید و تلاش چندین و چندباره استکبار جهانی برای منحرف کردن حرکتی که رهبری مستضعفان جهان را بر عهده دارد، ناکام گذاشت.

در اینجا قصد تحلیل اتفاقات و رخدادهای فوق را نداریم؛ تنها می‌خواهیم به پوشالی بودن ادعای تقلب در انتخابات ایران بپردازیم و مهمترین ابزار جریان برانداز را به چالش بکشیم. در ادامه ضمن مروری بر نحوه برگزاری انتخابات در ایران، به مهمترین شبهاتی که در این باره مطرح شده است (صرفنظر از وجود هرگونه سند و مدرک معتبری از جانب مطرح‌کنندگان آن‌ها) پاسخ داده شده است. نگارنده معتقد است که هر کس با روند انتخابات در ایران آشنایی اندکی داشته باشد، قطعاً امکان تقلب تأثیرگذار در آن را منتفی خواهد دانست؛ همانگونه که معترضین کنونی، در دوره‌های قبل، بر این نکته تأکید می‌نموده‌اند.

بخش دوم: مروری بر نحوه برگزاری انتخابات

۱- مطابق ماده ۴۷ قانون انتخابات، مجریان و افرادی که کار هر صندوق رأی‌گیری را انجام می‌دهند از میان معتمدین و فرهنگیان، انتخاب می‌شوند. علاوه بر این، ناظران شورای نگهبان و نمایندگان نامزدهای مختلف نیز بر سر هر صندوق حضور خواهند داشت. با این حساب حاضران در محل هر صندوق، به حدود ۱۴ تا ۱۷ نفر می‌رسند که همگی باید فرم ۲۲ (حاوی اطلاعات برگزاری انتخابات در آن صندوق) را امضا نمایند. در انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری تعداد مجریان بیش از ۶۰۰ هزار و نمایندگان نامزدها بیش از ۹۰ هزار نفر بوده‌اند. ادعای تقلب به این معنا است که اولاً این تعداد افراد در تقلب نقش داشته‌اند (و اگر هم مستقیماً درگیر نبوده‌اند، از انجام این جرم اطلاع نیافته‌اند) و ثانیاً تاکنون هیچ‌یک از آن‌ها عذاب وجدان نگرفته و به انجام این فعل مجرمانه اقرار نکرده‌اند!

۲- مطابق قانون برای برگزاری انتخابات، حضور ناظر شورای نگهبان در تمامی مراحل الزامی است. اما قانون به مجریان اجازه داده است که اگر نماینده کاندیداها سر صندوق حاضر نشد و یا به هر علتی محل را ترک کرد، انتخابات را برگزار نمایند.

۳ - صندوق‌های اخذ رأی در حضور مجریان، ناظران و نمایندگان کاندیداها، در محل شعبه و در ساعت مقرر پلمپ می‌شوند. هر صندوق سه نوع پلمپ دارد: ۴ عدد توسط وزارت کشور، ۴ عدد توسط شورای نگهبان و یک عدد توسط حراست وزارت کشور. (۴ عدد در هنگام پلمپ اولیه و ۵ عدد در پلمپ ثانویه نصب می‌شوند). پلمپ‌های هر ارگان، برای هر صندوق دارای شماره سریال منحصر به فرد است و ناظران و نمایندگان هر نامزد می‌توانند آن‌ها را یادداشت نمایند تا از عدم تعویض صندوق در هنگام شمارش آرا اطمینان پیدا کنند. پس از پایان شمارش آرا، پلمپ‌های اولیه در داخل هر صندوق قرار می‌گیرند و مجدداً به همان صورت قبلی، پلمپ‌های جدید با شماره سریال جدید و منحصر به فرد، به صندوق‌ها نصب می‌شوند. بنابراین در هنگام بازشماری آرا، با بررسی شماره سریال پلمپ‌های اولیه و ثانویه می‌توان از عدم تغییر و یا تعویض صندوق‌ها مطمئن شد.

۴ - تعداد تعرفه‌هایی که برای هر صندوق در نظر گرفته می‌شود بر مبنای آخرین دوره رأی‌گیری در آن محل و میزان افزایش جمعیت با یک ضریب اطمینان برای عدم کمبود تعرفه، محاسبه می‌شوند. بنابراین هر صندوق، تعدادی تعرفه بیشتر لازم دارد و این تعداد در کل کشور مقدار مشخصی خواهد بود که در تمامی ادوار انتخابات در نظر گرفته می‌شده است. در این دوره برای بیش از ۴۶ میلیون واجد شرایط، بیشتر از ۶۰ میلیون تعرفه چاپ شده است که از این تعداد: حدود ۴۰ میلیون رأی شمرده شده است، تعداد معینی تعرفه استفاده نشده در انبار وزارت کشور و انبار استانی‌ها موجود و در دسترس است و بقیه نیز در صندوق‌های پلمپ شده، موجود می‌باشند. تمام موارد فوق به علاوه کلیه قراردادهای چاپ تعرفه، توسط هیئت سه نفره‌ای از جانب شورای نگهبان طی مدت دو روز بررسی شده است و تطابق آن‌ها ثابت شده است. باید توجه داشت که حضور بی سابقه مردم در انتخابات، از مدت‌ها قبل از روز برگزاری، کاملاً مشهود بود و نامزدهای انتخاباتی نیز تأکید فراوانی بر انتشار حداکثری تعرفه داشتند تا کمبودی اتفاق نیفتد. (لازم به ذکر است که در انتخابات نهم ریاست جمهوری نیز ۱۲ میلیون برگ رأی، بیشتر از میزان واجدین شرایط، چاپ شده بود).

۵ - از جمله مواردی که در فرم ۲۲ به امضای مجریان، ناظران و نمایندگان نامزدها می‌رسد عبارتند از: تعداد تعرفه‌ای که به صندوق تحویل داده شده است، تعداد رأیی که توسط افراد به صندوق ریخته شده است، تعداد ته برگ‌هایی (ته سوش) که باقی مانده است، تعداد آرای هر نامزد به تفکیک و ... . بنابراین امکان ریختن رأی، قبل از پلمپ یا بعد از آن، به هر تعداد و نحوه‌ای، وجود ندارد و کوچکترین دخل و تصرفی در تعداد تعرفه‌های هر صندوق قابل تشخیص است. ذکر این نکته خالی از لطف نیست که اگر تعداد آرای شمارش شده بیشتر باشد، (مثلاً فردی برگ رأی خود را از صندوق دیگری به این صندوق انداخته باشد) مجریان در حضور ناظران، تعرفه‌های رأی را برعکس گذاشته و به صورت تصادفی به تعداد اضافه شده برگ‌های رأی را برداشته و از بین می‌برند. در صورتی که آرای شمارش شده کمتر باشد، در صورت جلسه ذکر خواهد شد.

۶ - تعرفه‌های رأی، شماره سریال منحصر به فرد دارد که استان به استان متفاوت است. بنابراین امکان ارسال برگ تعرفه، از استانی به استان دیگر منتفی است.

۷ - مجریان موظفند با شروع آخرین بسته ۱۰۰ تایی تعرفه، به فرمانداری مربوطه اطلاع دهند تا به تعداد مورد نیاز برایشان تعرفه ارسال شود. این تعرفه‌ها باید از تعرفه‌های مربوط به همان استان باشد. نکته دیگر اینکه با توجه به ثبت تعداد تعرفه‌های هر صندوق در فرم ۲۲ی مربوط به آن صندوق، اگر حوزه‌ای دچار کمبود تعرفه شود نمی‌توان از حوزه دیگر و نزدیک به آن امانت بگیرد، بلکه باید از مرکز مربوطه (بخشداری، فرمانداری یا استانی) این کار (ارسال تعرفه اضافی) پیگیری شود.

۸ - مدت زمان کلی رأی‌گیری در انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری مانند دوره نهم آن، ۱۴ ساعت بود. با این تفاوت که در دوره نهم از ساعت ۹ صبح تا ۲۳ ادامه داشت و در این دوره از ساعت ۸ صبح تا ۲۲. لازم به ذکر است که با توجه به استقبال بی سابقه مردم در این دوره، برخی صندوق‌ها در شهرهای مختلف (از جمله در شهرهای استان تهران و گیلان) تا ساعت ۲ بامداد نیز مشغول اخذ رأی بوده‌اند.

۹ - برای اولین بار در تاریخ انتخابات ایران آرای تفکیکی صندوق‌ها انتشار یافت که نشان از صداقت برگزار کنندگان انتخابات دارد. همچنین برای اولین بار تنها پس از چند روز از انتخابات، نتایج آرای تفکیکی شهرها در اختیار عموم قرار گرفت. (در دوره‌های قبلی بعد از چند ماه، آن هم در اختیار مسئولین خاص قرار می‌گرفت).

۱۰ به چند صورت می‌توان از نتیجه شمارش آرا اطلاع پیدا کرد: الف- بر مبنای فرم ۲۸ که مربوط به رأی کلی هر شهرستان می‌باشد و منوط به شمارش آرای تمام صندوق‌های آن شهرستان و بررسی دقیق و پر کردن فرم‌های متعدد است. فرم‌های مربوط به هر صندوق (از جمله فرم ۲۲) باید به محل فرمانداری منتقل شده و طی روند مشخص جمع بندی شوند و در فرم ۲۸ وارد شده و به امضای تعداد زیادی از مجریان و ناظران استاری برسند. بنابراین اعلام به این صورت زمان زیادی می‌طلبد و چون اعلام رسمی وزارت کشور در مرحله دوم (از ساعت ۹ صبح به بعد) به این شیوه بود، وقفه زیادی در اعلام پیش آمد. ب- نوع دیگر اطلاع از آرا بر مبنای فرم ۲۲ است که مربوط به هر صندوق می‌باشد و منوط به بررسی مجدد آرا و پر کردن این فرم و فرم‌های دیگر و امضای آن می‌باشد. هر چند این فرآیند نیز طولانی است، ولی نسبت به اعلام بر اساس فرم ۲۸ سریعتر است. اعلام وزارت کشور در مرحله اول (تا ساعت ۹ صبح) بر این مبنای بود که سابقه ای پیش از این نداشته است. ج- سریعترین نوع اطلاع از نتایج آرا، تماس با مجریان، ناظران و یا نماینده های نامزدها در سر صندوق‌ها است که بلافاصله پس از شمارش اولیه صندوق می‌توانند با تقریب بسیار مناسبی نتیجه آرا را اعلام نمایند. این نوع اعلام، غیر رسمی است و همیشه با درصدی خطا همراه است.

۱۱ مطابق قانون انتخابات، وظیفه اعلام نتایج شمارش آرا بر عهده وزارت کشور (ستاد انتخابات) و وظیفه نظارت و رسیدگی به تخلفات و شکایات نامزدها بر عهده شورای نگهبان می‌باشد.

بخش سوم: پرسش و پاسخ

۱ - چرا در برخی حوزه‌های رای گیری، مشارکت بالای ۱۰۰ در صد بوده است؟

الف- در دوره های پیش نیز این اتفاقات مشاهده می‌شده است. مثلاً در انتخابات نهم ریاست جمهوری که مشارکت کل کشور ۶۲ درصد بود، درصد مشارکت در برخی حوزه‌ها به این صورت بوده است: شهر ری: ۲۱۶٪، شمیرانات: ۷۹۷.۲٪، رباط کریم: ۱۳۰٪، کوهرنگ: ۱۱۰٪ و ... حال در این دوره که مشارکت به ۸۵ درصد رسیده است به طریق اولی این موارد مشاهده خواهند شد. به همین طریق در انتخابات مجلس هشتم (با ۵۵ درصد مشارکت) در ۴۹ حوزه، در انتخابات مجلس هفتم (با ۵۱ درصد مشارکت) در ۳۷ حوزه و ... این اتفاق رخ داده است که در مقایسه با تعداد ۵۰ حوزه در این دوره (آن هم با مشارکت ۸۵ درصدی) کاملاً طبیعی است.

ب- آماري که مبنای افراد واجد شرایط در هر شهر می‌باشند (و توسط سازمان ثبت احوال و مرکز آمار ارائه می‌شوند) همیشه قطعی نیستند. چه بسا افرادی که برای شغل یا تحصیل یا سربازی یا ... به شهر دیگر رفته باشند (مهاجرت دائمی یا موقت) و در آمار واجدین شرایط آن شهر لحاظ نشده باشند

ج- برخی از مناطق نیز دانشجویی و یا کارگری هستند که دانشجویان و کارگران غیربومی زیادی در آن مناطق حضور دارند. با توجه به زمان رای گیری، از طرفی تعدادی دانشجویان در شهرهای خودشان نیستند و از طرف دیگر مسافرت‌ها نیز تا حدودی آغاز می‌شوند. به طور مثال در شهری مانند بیرجند: ۶ دانشگاه وجود دارد که دانشجویان غیر بومی آن‌ها در ایام انتخابات در این شهر هستند، و جمعیت خود آن نیز کمتر از سیصد هزار نفر است، و با توجه به مذهبی بودن آن درصد مشارکت افراد بومی هم همیشه بسیار بالا است. حال اگر تعداد آن کی مسافر هم به این شهر آمده باشند، مسلماً مشارکت از ۱۰۰ درصد بیشتر خواهد شد. (کما اینکه این اتفاق در انتخابات دوره نهم ریاست جمهوری که مشارکت کلی ۶۲ درصد بود، رخ داد.) حال این اتفاق برای شهرهایی که جمعیت بومی آن‌ها خیلی کمتر است، مسلماً بیشتر اتفاق می‌افتد.

د- باید دید آیا در تمام حوزه‌هایی که مشارکت بالای صد در صد است، نامزد خاصی اول است یا اینگونه نیست؟ مشاهد ه می‌شود در حوزه ای مانند شمیرانات (که مشارکت در این دوره حدود ۱۳۰۰ درصد بوده) آقای موسوی با ۲۰۰۹۳۱ رأی از آقای احمدی نژاد با ۱۰۲۴۳۳ رأی بالاتر است. (نسبت ۲ بر ۱) ه- در انتخابات ریاست جمهوری منع قانونی ندارد که کسی از شهری به شهر دیگر یا استاری به استان دیگر برود و رای بدهد. برخلاف انتخابات مجلس شورای اسلامی که اگر کسی در مرحله اول در حوزه‌ای رای داد در مرحله دوم نمی‌تواند در حوزه دیگر رای بدهد.

و- ترکیب جمعیتی برخی از شهرها، به گونه‌ای می‌باشد که مهاجرپذیر هستند. به صورتی که در روز یک جمعیت و در شب یک جمعیت دیگری دارند. برخی مناطق نیز بیلاقی هستند؛ مانند طرقله، چناران و غیره، که در فصول مختلف آن، جمعیت تغییر می‌کند. برخی از مناطق نیز با وجود اینکه از نظر جغرافیایی تفکیک شده هستند ولی از نظر جمعیتی در هم تنیده هستند و تفکیک جمعیتی آن‌ها از یکدیگر ممکن نیست مانند مناطق یک و سه تهران که کاملاً به شمیرانات چسبیده هستند و تفکیک آن‌ها از نظر جمعیتی دشوار است.

۲ چرا صندوق‌ها پلمپ شده به محل صندوق آمده‌اند؟ این کار نشان دهنده وجود تعرفه‌هایی است که از قبل در آن ریخته شده است.

الف- مطابق قانون پلمپ صندوق با حضور حدود ۱۴ نفر (که امضای آن‌ها ثبت است)، در محل شعبه انجام می‌شود. ماده ۲۹ قانون انتخابات که می‌گوید: «قبل از شروع رأی گیری باید در حضور نماینده یا نمایندگان هیأت نظارت، صندوق‌های خالی، بسته و ممه‌ور به مهر شعبه ثبت نام و اخذ رأی گردد.» در متن قانون هیچ سخنی از الزام حضور نمایندگان کاندیداها برای پلمپ صندوق‌ها وجود ندارد. اما با این حال وزارت کشور از نمایندگان کاندیداها جهت نظارت دعوت کرده و اعلام کرده که اکثریت قریب به اتفاق نمایندگان آقای موسوی، هنگام پلمپ صندوق‌ها، در شعب اخذ رأی حضور داشتند.

ب- در عین حال، فرض می‌کنیم پلمپ‌ها از قبل وجود داشته‌اند؛ در این صورت ناظران با ترفندهای ساده ای می‌توانسته‌اند مچ متقلبان را بگیرند؛ ما در اینجا به دو ترفند اشاره می‌کنیم: ۱- میزان تعرفه‌هایی که به هر صندوق اختصاص دارد، مشخص است. تعداد تعرفه‌هایی که باقی مانده است هم معلوم می‌شود. تعداد کل آرای اخذ شده از صندوق نیز مشخص می‌شود. همه این عددها در فرم ۲۲ وارد شده و توسط ناظران امضا می‌گردد. حال تشخیص اینکه تعداد قابل توجهی رأی (در کل حدود ۱۱ میلیون!) از قبل در صندوق بوده است، کار مشکلی نخواهد بود و با یک تفریق ساده تعداد افرادی که واقعاً رأی داده‌اند مشخص می‌شود و در نتیجه متقلبان زودتر از آنچه فکر کنند لو رفته‌اند! ۲- ناظران هر نامزد می‌توانستند (با توجه به مطرح بودن بحث تقلب از مدت‌ها قبل) وقتی صندوق‌ها را پلمپ شده دیدند، ضمن اطلاع به مافوق خود و ناظران شورای نگهبان، صندوق‌ها را (که وزن چندانی هم ندارند) در میان دو دست گرفته و با تکان کوچکی، از وجود تعرفه‌های اضافی در آن مطلع شوند! و موارد را مستندسازی نمایند تا بعداً برای اثبات آن دچار مشکل نشوند. لازم به ذکر است حدود ۸۹ درصد از کل فرم‌های ۲۲ (که خالی بودن صندوق‌ها را نیز تأیید می‌کند) توسط نمایندگان آقای موسوی امضا شده‌اند و هیچ شکایتی هم مبنی بر خالی نبودن فلان صندوق، به دست ناظران شورای نگهبان نرسیده است.

۳ چرا در این دوره علی رغم این که مرکز آمار ایران و سازمان ثبت احوال، جمعیت افراد واجد شرایط رأی دادن را حدود ۴۵,۲۰۰,۰۰۰ نفر اعلام کرده بودند، تعداد ۵۹,۶۰۰,۰۰۰ برگه تعرفه رأی با شماره سریال چاپ شد؟ (اعداد ارائه شده، ادعای آقای موسوی هستند که در نامه سرگشاده دوم به شورای نگهبان ذکر نموده‌اند.)

الف- در تمام دوره های انتخابات، تعرفه ها با درصد مشخصی بیشتر از واجدین شرایط آماده می شده‌اند. (این کار دلایل مختلفی دارد از جمله این که: تعداد مراجعه کنندگان به صندوق‌ها از قبل مشخص نیست، و بنابراین مسئولین اجرایی، باید برای هر صندوق با ضریب اطمینان مناسب، تعرفه اضافه در نظر بگیرند. بنابراین در برخی حوزه‌ها، تعرفه های موجود کفاف مراجعه کنندگان را نمی کند و در برخی حوزه‌ها اضافه می آید. آنچه واضح بوده و همه ناظران تأیید می کنند، این است که تعداد شعبی که تعرفه در آن‌ها اضافه می آید و در فرم ۲۲ ثبت می شود، بسیار بیشتر از تعداد شعبی است که تعرفه در آن‌ها کم می آید. (در نظر داشته باشید که مجریان موظفند با شروع آخرین قبض ۱۰۰ تایی تعرفه، به فرمانداری گزارش دهند که تعرفه های جدید برای آن‌ها ارسال شود، و بنابراین خیلی از صندوق‌هایی که در ابتدا به ظاهر تعرفه کم آورده اند، در انتها تعرفه زیاد می آورند.) با توجه به اینکه حدود ۴۶ هزار صندوق در سراسر کشور وجود دارد، اگر به طو متوسط در هر صندوق فقط ۲۰۰ تعرفه اضافه آمده باشد، در کل حدود ۱۰ میلیون تعرفه باید اضافه شده باشد.) در این دوره، با توجه به پیش بینی مشارکت گسترده، مسئولین تعداد مناسبی تعرفه اضافی آماده کرده‌اند، که آمار درست به این صورت است: واجدین شرایط رأی دادن: ۴۶ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر. تعداد تعرفه های چاپ شده جهت انتخابات در مرحله اول ۵۷,۰۰۰,۰۰۰ تعرفه با شماره سریال بوده و در مرحله دوم به ۵۸,۸۷۵,۰۰۰ تعرفه سریال دار افزایش یافت و در روز ۲۲ خرداد با توجه به حضور بی سابقه مردم در شعب اخذ رأی جهت وجود تعرفه کافی در همه شعب اخذ رأی، اقدام به چاپ ۲,۰۰۰,۰۰۰ تعرفه دارای شماره سریال نمود، که به درخواست نمایندگان آقای موسوی در ستاد انتخابات کشور و همچنین استانداران به استان‌های آذربایجان شرقی (۲۰۰,۰۰۰)، اصفهان (۱۰۰,۰۰۰)، قم (۵۰,۰۰۰) و تهران (۱,۰۱۰,۰۰۰) ارسال شد. از تعرفه های مذکور: حدود ۴۰ میلیون تعرفه رأی شمرده شده است، تعداد ۵۵۰,۰۰۰ عدد توزیع نشده و در مخزن چاپخانه بانک ملی هم اکنون موجود و قابل ملاحظه می باشد که همگی دارای شماره سریال می باشند، تعداد معینی تعرفه استفاده نشده در انبار وزارت کشور و انبار استانداری‌ها موجود و در دسترس است و بقیه نیز در صندوق‌های پلمپ شده، موجود می‌باشند. تمام موارد فوق به علاوه کلیه قراردادهای چاپ تعرفه، توسط هیئت سه نفره ای از جانب شورای نگهبان طی مدت دو روز بررسی شده است و تطابق آن‌ها ثابت شده است.) لازم به ذکر است که در انتخابات نهم ریاست جمهوری نیز ۱۲ میلیون برگ رأی، بیشتر از میزان واجدین شرایط، چاپ شده بود که با توجه به درصد مشارکت پایین در آن زمان (۲۷ میلیون و ۹۰۰ هزار نفر) رقم بالایی به حساب می آید.

ب- مطابق آنچه در پاسخ به شبهه دوم ذکر شده است، تعداد تعرفه های مصرفی و اضافی، برای تمامی صندوق‌ها مشخص بوده و در فرم ۲۲ (که همه ناظران امضا می کنند، و شماره ناظرانی که از طرف آقای موسوی این فرم‌ها را در صندوق‌های مختلف امضا نموده‌اند بیش از ۴۰ هزار نفر است) آمده است. بنابراین خیلی راحت می توان کشف کرد که آیا از تعرفه های اضافی، استفاده سوء شده است یا نه.

ج- تمام تعرفه ها دارای شماره سریال هستند که این شماره ها، استان به استان متفاوتند. با توجه به تفاوت استان به استان سریال تعرفه ها، لزوم چاپ تعداد بیشتر تعرفه مشخص می شود، زیرا اگر در یک استان مشارکت افزایش زیادی داشته باشد، نمی توان از استان دیگر به آن استان، تعرفه فرستاد. و از طرف دیگر با توجه به ثبت تعداد تعرفه ها در فرم ۲۲ی مربوط به هر صندوق، حتی ارسال تعرفه اضافی از یک صندوق به صندوق مجاور نیز، غیرممکن است.

۴ چرا تعداد صندوق‌های سیار افزایش داشته است؟ و چرا به جای مناطق صعب العبور و کوه ستاری به مراکز شهری انتقال داده شده‌اند؟

الف- باید توجه داشت که در هر انتخاباتی، با توجه به افزایش تعداد واجدین شرایط، تعداد صندوق‌ها (ثابت و سیار) نسبت به دوره قبل افزایش می‌یابد. بر عکس ادعای سؤال، در این دوره نسبت صندوق‌های سیار به صندوق‌های ثابت ۳ درصد کاهش داشته است و در کل تنها ۱۸۶ صندوق سیار اضافه شده است. (در انتخابات ریاست جمهوری نهم در دولت اصلاحات، از مجموع ۴۱۰۷۱ صندوق اخذ رأی، تعداد ۱۴۱۰۲ صندوق آن سیار بوده است یعنی ۳۳ درصد کل صندوق‌ها، در حالی که در انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری از مجموع ۴۵۷۱۳ صندوق تعداد ۱۴۲۹۴ سیار بوده است، یعنی ۳۰ درصد کل صندوق‌ها. لازم است اشاره شود که برای تعداد ۲۷ میلیون و ۹۵۸ هزار و ۹۳۱ رأی (کل آراء ماخوذه در دومین مرحله نهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری) ۱۴۱۰۲ صندوق سیار در دولت اصلاحات پیش بینی شده و این در حالی است که برای کل آراء ماخوذه دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری یعنی ۳۹ میلیون و ۳۷۱ هزار و ۲۱۴ رأی، ۱۴۲۹۴ صندوق سیار پیش بینی شد و این نشانگر عدم صحت مطالب مطرح شده در این خصوص از سوی مدعیان است. اگر فقط افزایش مشارکت انتخابات ریاست جمهوری دهم را نسبت به مرحله دوم انتخابات ریاست جمهوری نهم یعنی افزایش از حدود ۶۲ درصدی به حدود ۸۵ درصد در انتخابات دهم را در نظر می‌گرفتیم، باید تعداد کل صندوق‌ها معادل ۴۱۰۷۱ ضربدر ۸۵ درصد، تقسیم بر ۶۲ درصد یعنی برابر ۵۶۳۰۷ صندوق و تعداد صندوق‌های سیار را معادل ۱۴۱۰۲ ضربدر ۸۵ درصد تقسیم بر ۶۲ درصد یعنی برابر ۱۹۳۳۳ صندوق در نظر گرفته می‌شد، کاملاً مشهود است که به نسبت و با توجه به مشارکت ۸۵ درصدی، به مراتب کمتر از دوره نهم در نظر گرفته شده است. مضافاً اینکه فضای جدی و رقابتی و شور و شوق و نشاط انتخاباتی و تبلیغاتی قبل از انتخابات و نتایج اکثر نظرسنجی‌ها هم نشان از میزان مشارکت بالاتری در دور دهم نسبت به دور نهم را نشان می‌داد. بنابراین مدعیان تقلب با یک مغلطه، بدون اشاره به افزایش تعداد کل صندوق‌ها، فقط به اضافه شدن صندوق‌های سیار اشاره کرده و مدعای خود را (تقلب گسترده ۱۱ میلیونی!) پس از آن مطرح میکنند.

ب- نکته قابل ذکر دیگر این است که اکثر صندوق‌های سیار (مطابق روال دوره‌های گذشته) برای کمک به صندوق‌های ثابتی است که با افزایش انبوه مراجعه کنندگان مواجه شده‌اند، بنابراین تقریباً در حکم صندوق ثابت به حساب می‌آیند. ضمن این که صندوق‌های سیار دیگر نیز داری ناظر و نماینده نامزد هستند و برای آن‌ها نیز فرم ۲۲ امضا می‌شود و بنابراین فرق قابل توجهی با دیگر صندوق‌ها ندارند که افزایش تعداد آن‌ها، شبهه‌های ایجاد نماید.

ج- طبق ماده ۵۰ قانون انتخابات (که در زیر آمده) و سیره مستمره در انتخابات گذشته، شعب سیار، نه تنها برای مناطق صعب العبور که همواره برای مناطق شهری، بیمارستان‌ها، پادگان‌ها، مناطق کم جمعیت و موارد دیگر تشکیل می‌شده است در دوره اصلاحات و دیگر دوره‌های ریاست جمهوری نیز همینگونه عمل شده است. «ماده ۵۰ - هیأت اجرایی بخش، با تصویب هیأت اجرایی شهرستان، می‌تواند برای مناطق صعب العبور و کوه ستاری و مسافتهای دور و نقاطی که تشکیل شعب ثابت نام و اخذ رأی مقدور نیست شعب اخذ رأی سیار تشکیل دهد. هیأت اجرایی شهرستان نیز می‌تواند در صورتی که لازم بداند نسبت به تشکیل شعب اخذ رأی سیار در مرکز شهرستان و بخش مرکزی اقدام نماید ...»

۵ چرا برای تعداد زیادی از ناظران کاندیدها، کارت صادر نشده است و در مورد آن‌هایی هم که صادر شده، اشتباهاتی وجود داشته است؟

الف- رئیس ستاد انتخابات کشور، جناب آقای دانشجو، در این باره می‌گوید: «در تاریخ دوم خردادماه به فاصله ۲۰ روز تا برگزاری انتخابات، در قالب جلسه‌ای با نمایندگان ستادها مقرر شد تا هر یک از ستادها از طریق سایت ویژه‌ای که از سوی وزارت کشور در قالب نرم افزار صدور کارت طراحی شده، اسامی نمایندگان خود در شعب اخذ رأی را وارد کنند. اما شاهد آن بودیم که در ۱۵ خرداد ماه به فاصله تنها ۶ روز تا برگزاری انتخابات ستادها به ما اطلاع دادند که این امکان برای آن‌ها وجود ندارد. علی‌رغم تمامی مشکلاتی که به واسطه زمانی کوتاه برای ساختار فرمانداری‌ها بوجود آمد بیش از ۹۲ هزار و ۲۰۰ کارت در سراسر کشور برای نمایندگان کاندیدها در شعب اخذ رأی صادر شد که از این میان بیش از ۴۰ هزار کارت متعلق به ستاد آقای موسوی و بیش از ۱۳ هزار کارت برای ستاد آقای کربوبی و بیش از ۶ هزار کارت برای ستاد آقای رضایی صادر شد و اینکه برخی بیان می‌کنند برای شعبه‌ای خاص کارت صادر نشده و یا کارت‌ها دارای مشکلاتی است، این موضوع بواسطه نقص در مدارک ارائه شده به فرمانداری‌ها است به طوری که برخی مدارک ارسالی از سوی برخی ستادهای انتخاباتی در داخل گونی تحویل فرمانداری‌ها شده بود و از سوی دیگر در برخی شعب، نماینده کاندیدها به امور اجرایی ورود پیدا می‌کردن که ما براساس تأکید گذشته و بر مبنای مشی قانون در این خصوص اقدام کردیم.»

ب- نکته قابل توجه دیگر این است که بر اساس آمار تعداد کارت‌های صادر شده، آقای میرحسین موسوی در ۴۰۶۷۶ صندوق از مجموع ۴۵۷۱۳ شعبه، نماینده داشت که حدود ۹۰ درصد از صندوق‌ها را شامل می‌گردد (اسامی و مشخصات آن‌ها موجود است). این درحالی است که احمدی نژاد در ۷۲ درصد، کربوبی ۲۹،۵ درصد و رضایی ۱۲ درصد صندوق‌ها نماینده داشته‌اند. در کل بیش از ۹۲ هزار و ۲۰۰ کارت در سراسر کشور برای نمایندگان کاندیدها در شعب اخذ رأی صادر شد. انتظار می‌رفت که آقایان اگر شکایتی داشتند دقیقاً بیان می‌کردند، برای چند صندوق درخواست نماینده داشته‌اند؟ و برای چند صندوق آن برای نمایندگانشان کارت صادر شده است؟ و در چند صندوق، نمایندگانشان حضور پیدا کرده‌اند؟ و در چند صندوق نمایندگانشان اخراج شده‌اند؟ و درصد هر کدام از این اعداد نسبت به کل صندوق‌ها چقدر است؟

ج- قابل قبول است که آقای موسوی در مورد صندوق‌هایی که ناظر نداشته‌اند دارای شک و شبهه باشد. این شک معقول و منطقی است، اما راه حل برطرف شدن آن این است که ایشان خواستار بازشماری تعدادی از این صندوق‌ها بصورت تصادفی شوند و نتایج آن‌ها را با صندوق‌هایی در همان منطقه و شهر مقایسه کنند که در آنجا ناظر داشته‌اند و ببینند که آیا چنان تفاوت فاحشی وجود دارد یا خیر. قطعاً ایشان می‌دانند که برای آنکه ۱۱ میلیون رأی جابجا شود بطور متوسط ۱۱ هزار صندوق می‌بایست کاملاً دارای آرای واژگون شده باشند.

۶ - چرا در این دوره بر خلاف دوره‌های پیشین، زمان رأی‌گیری فقط تا ساعت ۲۲ تمدید شد؟

الف- ابتدا برای اینکه دامنه بحث را مشخص کنیم، فرض کنیم تمام آن ۱۵ درصدی که به هر دلیلی (کمبود تعرفه، بسته شدن دربها، کهولت سن، بیمار بودن، نداشتن شناسنامه، و ...) نتوانسته‌اند رأی بدهند، پای صندوق می‌آمدند و همه آن‌ها هم به آقای موسوی رأی می‌دادند، رأی ایشان حدود ۱۹ میلیون می‌شد که باز آقای احمدی نژاد با کسب اکثریت مطلق (بیشتر از نیمی از آرا) رئیس جمهور منتخب محسوب می‌شد.

ب- زمان اخذ رأی، در دوره های پیش از ساعت ۹ تا ۲۳ بوده است، که در این دوره این زمان از ساعت ۸ آغاز و با چهار بار تمدید، در ساعت ۲۲ پایان یافته است. ضمن اینکه مطابق ابلاغیه وزارت کشور، از افراد حاضر در پای صندوق تا آخرین نفر رأی گیری شده است و به اقرار ناظران موجود، در برخی حوزه‌ها، کار اخذ رأی تا ساعت ۲ بامداد روز ۲۳ خرداد ادامه داشته است!

ج- میزان مشارکت بالای مردم (۸۵٪) خود نشانگر این است که زمان در نظر گرفته شده برای اخذ رأی تقریباً مناسب بوده است.

۷ چرا رهبری، قبل از اعلام نظر شورای نگهبان رأی آقای احمدی نژاد را تأیید کرد؟

الف- مقام معظم رهبری در تمامی انتخابات ریاست جمهوری، با اعلام نتایج از سوی وزارت کشور (یعنی فردای انتخابات) پیامی صادر می‌نمایند و ضمن تشکر از حضور ملت، با عنوان کردن نام رئیس جمهور منتخب، توصیه‌هایی به ایشان می‌نمایند. بنابراین این عمل کاملاً طبیعی و مطابق روال گذشته بوده است. در اینجا به سه مورد اشاره می‌کنیم: در پیام ۳ خرداد ۷۶ ایشان آمده است: «به رئیس جمهور منتخب مردم، جناب حجة الاسلام آقای حاج سید محمد خاتمی، توفیق خدمتگزاری ملت عظیم‌الشان ایران و تحمل این امانت بزرگ را صمیمانه تبریک می‌گوییم و ایشان را به وظیفه‌ی شکر و اهتمام و آمادگی متذکر می‌گردم.» در پیام ۱۹ خرداد سال ۸۰ ایشان آمده: «به رئیس جمهور محترم، توفیق دوباره‌ی خدمتگزاری به مردم و کشور عزیز را تبریک می‌گوییم و ایشان را به وظیفه‌ی شکر الهی و قدردانی از ملت و اهتمام به وظایفی که قانون اساسی بر عهده‌ی ایشان نهاده است و تلاش بی‌وقفه در راه رفع مشکلات کشور متذکر می‌گردم.» و همچنین در پیام ایشان در ۴ تیر ۸۴ می‌خوانیم: «اینک با تبریک این مسئولیت خطیر به رئیس جمهور منتخب جناب آقای دکتر محمود احمدی‌نژاد، نکاتی را به ایشان و همه‌ی آحاد ملت عرض می‌کنم.»

ب- مطابق ماده ۱۸ قارن انتخابات، مصوب ۵ تیر ۱۳۶۴، وظیفه اطلاع رسانی نتیجه کلی انتخابات بر عهده وزارت کشور است. بر مبنای این قانون، شورای نگهبان وظیفه نظارتی و رسیدگی به شکایات را بر عهده دارد. بنابراین مطابق قانون آنچه وزارت کشور اعلام می‌کند، نتیجه انتخابات محسوب می‌شود، مگر اینکه خلاف آن ثابت شود. بر طبق یک روال قانونی و پذیرفته شده، پس از اعلام نتیجه توسط وزارت کشور، شاهد پیامهای تبریک افراد مختلف از قبیل رؤسای قوای کشور، رؤسای جمهور و یا نخست وزیران کشورهای مختلف، مجامع حقوقی و بین المللی و ... هستیم. بنابراین تبریک مقام معظم رهبری نیز کاملاً طبیعی و قانونی بوده است.

ج- در عین حال مقام معظم رهبری پس از انتخابات راه قانونی شکایت را باز دانسته و به شورای نگهبان دستور دادند تا تمامی موارد را به دقت بررسی نمایند. به حضور خواستن نمایندگان نامزدها و شنیدن سخنان آنان و موافقت با تمدید زمان رسیدگی به شکایات نیز مؤید این ادعا است که ایشان امکان تخلف را منتفی ندانستند.

۸ چرا سایتهای نزدیک به دولت مانند الف، فارس نیوز، رجا و ... در ساعتهای اولیه شب از پیروزی آقای احمدی نژاد خبر می‌دادند؟

الف- به چند صورت می‌توان از نتیجه شمارش آرا اطلاع پیدا کرد: الف-۱: بر مبنای فرم ۲۸ که مربوط به رأی کلی هر شهرستان می‌باشد و منوط به شمارش آرای تمام صندوق‌های آن شهرستان و بررسی دقیق و پر کردن فرم‌های متعدد است. فرم‌های مربوط به هر صندوق (از جمله فرم ۲۲) باید به محل فرمانداری منتقل شده و طی روند مشخص جمع بندی شوند و در فرم

۲۸ وارد شده و به امضای تعداد زیادی از مجریان و ناظران استاری برسند. بنابراین اعلام به این صورت زمان زیادی می‌طلبد و چون اعلام رسمی وزارت کشور در مرحله دوم (از ظهر به بعد) به این شیوه بود، وقفه زیادی در اعلام پیش آمد الف-۲: نوع دیگر اطلاع از آرا بر مبنای فرم ۲۲ است که مربوط به هر صندوق می‌باشد و منوط به بررسی مجدد آرا و پر کردن این فرم و فرم‌های دیگر و امضای آن می‌باشد. هر چند این فرآیند نیز طولانی است، ولی نسبت به اعلام بر اساس فرم ۲۸ سریعتر است. اعلام وزارت کشور در مرحله اول (تا ساعت ۹ صبح) بر این مبنای بود که سابقه ای پیش از این نداشته است. الف-۳: سریعترین نوع اطلاع از نتایج آرا، تماس با مجریان، ناظران و یا نماینده‌های نامزدها در سر صندوق‌ها است که بلافاصله پس از شمارش اولیه صندوق می‌توانند با تقریب بسیار مناسبی نتیجه آرا را اعلام نمایند. این نوع اعلام، غیر رسمی است و همیشه با درصدی خطا همراه است.

ب- براساس آمار رسمی ۴۶ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر واجد شرایط رأی بوده اند که از این تعداد: - رأی دهندگان در جامعه روستایی ۱۵ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر، معادل ۳۳ درصد. - شهرهای کوچک ۱۹ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر، معادل ۴۳ درصد. - شهرهای بزرگ ۱۱ میلیون و ۲۶۰ هزار نفر، معادل ۲۴ درصد که از این رقم آخر حدود ۵ میلیون شهر تهران است. لذا بیشتر آرا در صندوق‌های کوچک ریخته شده‌اند. از طرف دیگر ساعت رأی‌گیری تا ساعت ۹ شب بوده است و در صورتی که در حوزه ای صرف وجود داشته، قابل تمدید تا ساعت ۱۰ بوده و در اکثر این صندوق‌های کوچک چنین اتفاقی رخ نمی‌دهد. لذا آن‌ها می‌توانند ساعت ۹ درب حوزه را بسته و شروع به شمارش آرا کنند. برای همین است که آمار غیر رسمی (حدود ۷۶ درصد آرا) در عرض حدود یک ساعت الی یک و نیم ساعت قابل دسترسی تلفنی است. در این مدت بعضی حوزه‌های بزرگ و پرجمعیت ممکن است حتی شروع به کار شمارش آرا نکرده باشند. متأسفانه بعضی رسانه‌ها هم با وجود اعلام غیرقانونی بودن این کار (اعلام آمار غیر رسمی)، برای خودشیرینی این خبرهای غیررسمی را اعلام می‌کنند که با اخطار مراجع رسمی مجبور می‌شوند این اخبار را بردارند.

ج- همان‌طور که بیان شد، اینگونه اطلاع از میزان آرا همیشه با درصدی خطا همراه است. در اعلام سایت‌های فوق هم دیدیم که از مشارکت ۳۶ میلیونی و رأی ۲۱ میلیونی برای آقای احمدی نژاد سخن به میان آمده بود که با میزان صحیح آن انطباق کامل نداشت.

د- اعلام نتایج و پیش بینی آرا توسط سایت‌های منتسب به دیگر نامزدها هم انجام می‌شد. مثلاً سایت قلم (ارگان رسمی آقای موسوی) در ساعات اولیه شب ۲۲ خرداد (ساعات ۲۰:۳۰ و ۲۳) با استناد به گزارش ۵۰ هزار نماینده خود در حوزه‌های انتخاباتی (!) از رأی ۳۰ میلیونی آقای موسوی و ۶۰ درصد آرا به نفع ایشان خبر می‌داد و آقای موسوی نیز کنفرانس خبری داخلی و خارجی برگزار می‌کند و خبر از پیروزی خود می‌دهد.

۹- شاهد منحنی ثابت و روند یکسان نتایج انتخابات در شهرهای کوچک و بزرگ و عدم تغییر آن در مناطقی که گرایش‌های شدید قومی در آن‌ها وجود دارد، بودیم. چطور این امر ممکن است؟

الف- این ادعا صحیح نیست. رأی آقای احمدی نژاد در حوزه‌های مختلفی نظیر تهران، زاهدان، تبریز و ... از آقای موسوی کمتر است و در بسیاری از حوزه‌ها نیز، با اختلاف اندکی از ایشان بالاتر است. مراجعه به آمار تفکیکی استان‌ها و شهرها و رسم نمودار نسبت آرا، کذب بودن این ادعا را ثابت می‌کند.

ب- صرف این حالت نمی‌تواند دلیل بر تقلب باشد، زیرا در انتخابات اخیر آمریکا نیز نسبت آرای اوپاما به مک کین به همین صورت بود و کسی ادعای تقلب نکرد!

۱۰ - چرا آرای آقای کروبی نسبت به دوره نهم این قدر کاهش پیدا کرده است؟ اگر فقط اعضای ستاد و حزب اعتماد ملی به ایشان رأی می‌دادند، تعداد آرا از این رقم بالاتر بود.

الف- اقبال مردم به افراد و شعارهای آنها، در گذر زمان تغییر می‌کند. همچنانیکه آقای هاشمی رفسنجانی دو دوره رئیس جمهور می‌شود، اما دو سال بعد در انتخابات مجلس ششم، و ۸ سال بعد در انتخابات نهم ریاست جمهوری رأی نمی‌آورد. از این موارد بسیار زیاد وجود دارد.

ب- شواهد مختلف از کاهش اقبال عمومی به آقای کروبی خبر می‌داد و ایشان مدتی پس از انتخابات نیز به این امر اذعان نمود؛ شواهدی از قبیل: کاهش جذابیت مهمترین شعار آقای کروبی (دادن پول نقد) به سبب بحث پرداخت یارانه ها در دولت نهم، استفاده از چهره هایی که در سابقه و افکار خود انحرافات و یا مشکلاتی دارند در تبلیغات (افرادی نظیر کرباسچی، سروش، مهاجرانی و ...)، ساخت مستندات ضعیف و بی محتوا، حضور ضعیف در مناظره های تلویزیونی، حمایت از زندانیان و فرقه های ضاله و ... .

ج- واقعیت این است که رأی آقای کروبی از بین اصلاح طلبان می‌باشد. در این دوره، تمام توان اصلاح طلبان برای به دست گرفتن قدرت بود و بنابراین طبیعی به نظر می‌رسید که هر کسی که کوچکترین علقه‌ای به جریان اصلاح طلبی دارد به هر نحو ممکن به پیروزی آن کمک کند. با توجه به اینکه در تمام نظرسنجی ها و حتی نظرسازی ها (!) آقای کروبی پایین ترین رأی را داشت، طبیعی به نظر می‌رسید که اصلاح طلبان، هر چند طرفدار آقای کروبی باشند، به آقای موسوی رأی بدهند که احتمال پیروزی آنها افزایش یابد. کما اینکه شنیده ها حاکی از آن است که آقای کرباسچی نیز با همین دلیل رأی خود را در جلوی دیده ها به نفع آقای موسوی به صندوق انداخته است. بنابراین هیچ دلیلی وجود ندارد که تمام اعضای ستاد آقای کروبی به ایشان رأی داده باشند.

د- با توجه به اینکه فرهنگ حزب و تحزب در کشور ما جا نیفتاده است، نمی‌توان گفت که هر کسی که در فلان حزب عضو شده است پس در تمام انتخابات به کاندیدای آن حزب رأی خواهد داد چه بسا افراد زیادی فقط برای گرفتن کارت عضویت در حزبی ثبت نام نمایند. واقعاً چند درصد از مردم ما عضو رسمی احزاب قانونی هستند؟ چه میزان از آنها با اطلاع از اساسنامه حزب، عضو آن شده‌اند؟ چقدر از آنها حق عضویت خود را می‌پردازند و در برنامه های حزب شرکت می‌کنند؟ و ... .

۱۱ - چرا آقای احمدی نژاد پیشاپیش خود را پیروز انتخابات می‌دانست و مانور قدرت برگزار می‌کرد؟

الف- این که نامزدهای ریاست جمهوری هر یک خود را پیروز انتخابات بنامند، چیز جدیدی نیست و منحصر در آقای احمدی نژاد نمی‌باشد. در تمام دوره ها و توسط تمامی نامزدها این ادعا مطرح می‌شده است و اصولاً افرادی که احساس می‌کرده‌اند رأی رهی آورند، اغلب خود را از صحنه کنار می‌کشیده‌اند و یا از اول وارد نمی‌شده‌اند.

ب- در این دوره آقای موسوی نیز کسی بود که از مدت‌ها قبل خود را پیروز قطعی انتخابات می‌دانست. شواهد زیر حاکی از این مطلب است: ستاد ایشان از حدود دو هفته قبل از برگزاری انتخابات، درخواست برگزاری جشن پیروزی از وزارت کشور برای تاریخ ۲۳ خرداد را داده بود. برای روز بعد از انتخابات هماهنگی برگزاری کنفرانس خبری داخلی و خارجی کرده بودند. ایشان در ساعات اولیه شمارش آرا با انتشار بیانیه‌ای از مردم برای انتخاب خود قدرانی نمودند و آقای خاتمی نیز بلافاصله برایشان پیام تبریک فرستاد. ایشان قبل از آغاز شمارش آرا اقدام به برگزاری کنفرانس خبری داخلی و خارجی نموده و خود را پیروز انتخابات معرفی نمود سایت قلم خبر از ۳۰ میلیون رأی به نفع ایشان داد

ج- تمام نظر سنجی های معتبر داخلی و خارجی قبل از انتخابات حکایت از پیروزی قطعی آقای احمدی نژاد داشت. نظرسنجی های داخلی مانند صدا و سیما، سپاه، وزارت اطلاعات، مؤسسه تبیان و نظرسنجی های خارجی مانند نظرسنجی نیویورک تایمز، مؤسسه غیر دولتی *The new American Foundation*، مؤسسه *Terror Free Tomorrow*، و ... توضیح این نکته بد نیست که نظرسنجی هایی مانند نظرسنجی تبیان واقعاً علمی و قابل استناد است زیرا اولاً هر فرد برای شرکت در آن باید ضمن وارد کردن تمام اطلاعات خود و گرفتن کلمه عبور و نام کاربری، از طریق تلفن همراه نیز نظر خود را ثبت نماید. ثانیاً در تمام نظرسنجی های گذشته این مؤسسه، با تقریب بسیار مناسبی، نتیجه انتخابات با پیش بینی آن انطباق داشته است.

۱۲ - چرا آمارهای وزارت کشور متناقض بود؟ به طور مثال ۹۸ هزار رأی نامشخص بود (نه صحیح بود و نه باطل). و چرا وزارت کشور این آمار را از روی سایت خود حذف کرد؟

الف- ادعای اختلاف ۹۸ هزار رأیی بر اساس بی دقتی بینندگان نتایج آرا مطرح شده است، زیرا وزارت کشور در فایل اکسلی که نتایج را اعلام نمود، دو صفحه قرار داده که اولی مربوط به نتایج داخل کشور و دیگری مربوط به نتایج خارج کشور بود. ۹۸۷۸۴ رأی مربوط به تعداد آرای خارج از کشور بوده است که برخی خوانندگان متوجه آن نبوده اند.

ب- با فرض وجود این مقدار اشتباه در نتایج آمارهای ارائه شده نیز ذکر چند نکته خالی از لطف نیست: همان طور که قبلاً هم توضیح داده شد، نتایج رأی گیری در هر صندوق در فرم های متعددی ثبت می شود. این فرم ها به بخشداریه ها و فرمانداری ها منتقل شده و در آنجا بعد از جمعیت با دیگر فرم های دریافتی، فرم های مخصوص دیگری پر می شوند. فرم های جدید به استانداری ها ارسال و در آنجا ضمن جمعیت در فرم های مخصوص دیگری ثبت می شوند. نتایج حاصل به صورت فرم های متعدد به وزارت کشور ارسال می شود و در آنجا ثبت شده و اطلاع رسانی می شود. (در نظر داشته باشید که برای بیش از ۴۶ هزار صندوق باید اطلاعات مختلف ثبت و منتقل می شد.)

ج- برای اولین بار در تاریخ انتخابات ایران، وزارت کشور تنها چند روز پس از برگزاری انتخابات، نتایج تفکیکی شهرها را در اختیار عموم قرار داد. (در دوره های قبل این اطلاعات پس از چند ماه، آن هم فقط در اختیار افراد خاص قرار می گرفت.)

د- با در نظر گرفتن دو نکته فوق (ثبت اطلاعات به صورت متعدد توسط افراد مختلف که ممکن الخطا هستند و همچنین سرعت در انجام این کار) آیا وجود اختلاف گفته شده (که تأثیر چندانی در نتیجه انتخابات ندارد) طبیعی به نظر نمی رسد؟ آیا اگر مجریان قصد تقلب داشتند نمی توانستند آمار را طوری تطبیق دهند که کوچکترین اختلافی در آن ها دیده نشود؟ به نظر می رسد وجود مقداری خطا امری است طبیعی و اتفاقاً بیانگر صداقت مجریان است.

۱۳ - چرا رأی آقای احمدی نژاد حتی در زادگاه کاندیدها بیشتر از آن ها است؟

الف- بر طبق نتایج انتخابات (آماري که در سایت پرتال وزارت کشور وجود دارد و در صدا و سیما نیز اعلام شده) و بر خلاف ادعای مطرح شده، آقای موسوی در زادگاه خود یعنی در شهرستان شبستر و آقای رضایی در شهرستان لالی حائز اکثریت آراء شده و آقای کروبی در شهرستان الیگودرز حائز بهترین نتیجه خود در کل کشور یعنی در رتبه دوم قرار دارد.

ب- هیچ دلیل عقلی و منطقی وجود ندارد که بتوان از آن نتیجه گرفت، مردم هر منطقه به نامزدی رأی می‌دهند که در آن منطقه به دنیا آمده باشد. در عصر ارتباطات که از جهان تعبیر به دهکده می‌شود، برای آشنایی با افراد، نیاز به هم‌شه‌ری بودن نیست. در واقع این اظهار نظرها نوعی توهین به شعور سیاسی مردم محسوب می‌شود که مطرح کنندگان آن، باید از مردم عذرخواهی نمایند.

ج- در تبلیغات انتخاباتی نامزدها نیز شاهد تأکید بر زادگاهشان نبودیم. در انتخابات دوره نهم ریاست جمهوری یکی از کاندیداها بر روی زادگاهش تبلیغات زیادی کرد و به تعبیری، تبلیغات منطقه‌ای زیادی داشت و از این کار نتیجه هم گرفت. اما در این دوره شاهد تبلیغات کشوری نامزدها بودیم و بنابراین انتظار نمی‌رفت که مردم هم به صورت منطقه‌ای رأی بدهند.

۱۴ - چرا از ساعت ۱۰ صبح روز شنبه انتشار آمار برای چند ساعت متوقف شد؟ چرا تعداد رای دهندگان آقای رضایی در اعلام مربوط به حدود ساعت ۱۴ کمتر از تعداد مربوط به حدود ساعت ۱۰ بود؟

الف- همان‌طور که قبلاً گفته شد اعلام آرا به چند طریق انجام می‌گیرد. در حالت اول پس از شمارش آرای هر صندوق و تکمیل فرم ۲۲، نتیجه به وزارت کشور اطلاع داده می‌شود و این وزارت خانه با تجمیع آرای صندوق‌های شمرده شده، نتیجه را اعلام می‌نماید. در حالت دوم نتایج هر شهرستان بر اساس فرم ۲۸ (که از تجمیع فرم‌های ۲۲ سراسر آن شهرستان تکمیل می‌شود) به اطلاع وزارت کشور می‌رسد و وزارت با تجمیع این آمار، نتیجه اعلام می‌گردد. وزارت کشور تا ساعت ۱۰ صبح برای سرعت بخشیدن در امر اطلاع رسانی، به طریق اول (بر اساس فرم ۲۲) نتایج را اعلام می‌کرد، اما از آن ساعت به بعد شیوه خود را عوض نموده و مطابق روند سال‌های گذشته، اطلاع رسانی را بر اساس فرم ۲۸ آغاز نمود. این تغییر روش، مستلزم صرف وقت برای تجمیع فرم‌ها در فرمانداری‌های شهرستان‌ها بود که باعث توقف چند ساعته اعلام نتایج شد.

ب- به همین دلیل ممکن بود آرای یک کاندیدا تغییر نماید. (کما اینکه برای آقای رضایی این حالت پیش آمد). زیرا در اعلام اولیه، صندوق‌هایی در آمار مد نظر قرار گرفته اند که در اعلام ثانویه به دلیل آماده نبودن دیگر فرم‌های شهرستان مربوط به آن صندوق، به آمار اضافه نشده اند. توجه به این نکته که در اعلام نهایی آرا، میزان رأی آقای رضایی بیشتر از مقدار ساعت ۱۰ بود، نشانه‌ای است بر صحت این مدعا.

۱۵ - چرا شبکه پیامک قطع شده است؟

الف- با توجه به افزایش فوق العاده شایعاتی که قبل از انتخابات، از طریق پیامک به سرعت در بین افراد پخش می‌شد، (شایعاتی که دفتر مقام معظم رهبری را مجبور به دادن پیام و تکذیب برخی از آن‌ها نمود و آقای کروبی را وادار به اعتراض به اطرافیان آقای موسوی نسبت به شایعه انصراف ایشان کرد) بیم آن وجود داشت که این اتفاق بر روی نتیجه انتخابات تأثیر داشته باشد؛ بنابراین از حدود ۱۰ ساعت مانده به آغاز رأی‌گیری، سیستم پیامک قطع شد.

ب- همچنین علت دیگر قطعی شبکه پیامک ظاهراً بابت جلوگیری از تبلیغات غیرقانونی در روز انتخابات و مهلت یک روزه قبل از آن بوده است. می‌دانیم که تبلیغ انتخاباتی در روز قبل از انتخابات و همچنین روز انتخابات ممنوع است. با توجه به اینکه در این دوره تبلیغ‌های گسترده‌ای از طریق پیامک انجام می‌گرفت و امکان توقف آن از طریق دیگر نیز وجود ندارد، شبکه پیامک قطع شد تا مانع از این تخلف شود؛ این امر البته مانع برقراری ارتباط کاندیداها و نمایندگانشان نبوده، چرا که می‌توانستند با تلفن همراه، به جای پیامک، زنگ زده و صحبت کنند. به هر صورت اگر نمایندگان تخلفی را می‌دیدند می‌توانستند به صورت مکتوب در همان حوزه

به ناظر شورای نگهبان نوشته و تحویل دهند. همچنین بعد از انتخابات نیز با تحویل دادن آن مدرک نوشته شده به کاندیدای خود، مدارک لازم برای شکایت را فراهم کنند که دیدیم که اینطور نشد و آقایان هیچ گزارشی از صندوق‌های رأی ارائه ندادند.

ج- پس از اعلام نتایج و آغاز شلوغی‌های خیاباری نیز، به دلایل امنیتی، سیستم پیامک وصل نشد. به راحتی قابل فهم است که آشوبگران و اغتشاشگرانی که بعضاً از قبل برنامه ریزی نموده‌اند، با در اختیار داشتن پیامک، خیلی راحت تر به اهداف خود می‌رسیدند.

۱۶ - چرا وزارت کشور در ارائه آمار شهر به شهر و به تفکیک صندوق‌ها، این همه تعلل کرد؟

الف- همان‌طور که قبلاً هم توضیح داده شد، نتایج رای‌گیری در هر صندوق در فرم‌های متعددی ثبت می‌شود. این فرم‌ها به بخش‌داریها و فرمانداری‌ها منتقل شده و در آنجا بعد از جمع‌آوری با دیگر فرم‌های دریافتی، فرم‌های مخصوص دیگری پر می‌شوند. فرم‌های جدید به استانداری‌ها ارسال و در آنجا ضمن جمع‌آوری در فرم‌های مخصوص دیگری ثبت می‌شوند. نتایج حاصل به صورت فرم‌های متعدد به وزارت کشور ارسال می‌شود و در آنجا ثبت شده و اطلاع‌رسانی می‌شود. حال در نظر بگیرید که برای اعلام عمومی نتیجه تفکیکی صندوق‌ها، اتفاقات فوق باید برای بیش از ۴۶ هزار صندوق در سراسر کشور بیفتد، هماهنگی‌های لازم با بخش‌های مختلف نظارتی و امنیتی برای اعلام عمومی این اطلاعات انجام شود و بررسی‌های مجدد بر روی آمار صورت پذیرد تا میزان خطاهای انسانی کاهش یابد. مسلماً این فرآیند نیاز به صرف وقت طولانی خواهد داشت. (با توجه به این که اعلام اینگونه آمار در انتخابات ایران بی سابقه بوده است، هماهنگی‌های امنیتی زیادی پهلوی کسب اجازه انتشار عمومی لازم بوده است.)

ب- برای اولین بار در تاریخ انتخابات ایران، وزارت کشور تنها چند روز پس از برگزاری انتخابات، نتایج تفکیکی شهرها را در اختیار عموم قرار داد. (در دوره‌های قبل این اطلاعات پس از چند ماه، آن هم فقط در اختیار افراد خاص قرار می‌گرفت.) بنابراین در اعلام این آمار هم وزارت کشور یک رکورد را ثبت کرده است و نه تنها جای ملامت ندارد که قدرانی از تلاش شبانه‌روزی آن‌ها را می‌طلبند.

۱۷ - در جریان تبلیغات انتخاباتی تقلبات گسترده ای انجام شده است : توهین و افترا به افراد سرشناس در مناظرات تلویزیونی، استفاده از وقت اضافه در تلویزیون، خرید رأی، افزایش حقوق کارمندان و بازنشستگان، توزیع سود سهام عدالت، توزیع سیب زمینی رایگان، استفاده از امکانات دولتی و بیت المال در تبلیغات، حضور نیروهای بسیج، و ... همه اینها باعث تأثیر بر روی رأی مردم شده‌اند .

الف- برخی از موارد فوق جرم محسوب می‌شود و اثبات آن‌ها نیاز به ارائه سند و اثبات در محکمه قضایی دارد و هر عقل سلیمی تصدیق می‌نماید که نمی‌توان با توسل به ادعای اثبات نشده‌ای، ادعای دیگری را اثبات نمود

ب- مواردی از قبیل استفاده از امکانات دولتی، توهین و افترا، خرید رأی، هدیه لب تاپ به خبرنگاران و ... در انتخابات قبلی نیز مشاهده شده است و به دلایل مختلف تأثیرگذار بر نتیجه انتخابات دانسته نشده است. حال چگونه است که این موارد می‌شود دلیلی بر اثبات تقلب. آیا نتایج انتخابات قبلی نیز متقلبانانه بوده است؟ در همین دوره نیز مواردی از قبیل استفاده از امکانات دانشگاه آزاد و برخی مؤسسات دولتی، دادن مواد غذایی در خانه‌های مردم، هدیه مانتوهای رنگی، توهین و افترا به رئیس‌جمهور قانونی کشور، استفاده از وقت‌های تلویزیونی برای تخریب نامزد غائب (بر خلاف قوانین)، تشکیل بخش بسیجیان در ستاد تبلیغاتی و به کارگیری

یک سردار بازنشسته سپاه، و ... به کرات مشاهده شده است. بنابراین با فرض اثبات موارد فوق، اشکال به هر دو طرف و انتخابات گذشته نیز وارد می‌شود.

ج- واقعیت این است که وقتی یکی از نامزدها، رئیس جمهور فعلی کشور است از برخی امکانات برخوردار است که دیگر نامزدها برخوردار نیستند. از جمله این امکانات عبارتند از: انجام وظایف قانونی رؤسای جمهور، اطلاع رسانی فعالیتها و پروژه های تکمیل شده، خدمت رسانی به مردم، استفاده از گارد حفاظتی رئیس جمهور (!) و ... (شاید به همین علت است که تمامی رؤسای جمهور در ایران و اکثر کشورهای دنیا، دو دوره منتخب مردم می‌شوند). مسلم است که نباید توقع داشت که فعالیتهای دولت در طی تبلیغات انتخاباتی تعطیل شود تا مبدا بر نتیجه انتخابات تأثیری بگذارد.

د- مردمسالاری یعنی حرف آخر را مردم می‌زنند. مردم از اغلب موارد ادعایی در فوق، قبل از روز رأی گیری اطلاع داشتند. همین مردم، به پای صندوق‌ها آمده و فردی را انتخاب کردند که به ادعای برخی، همه این تخلفات را مرتکب شده است. طبق قواعد مردمسالاری این انتخاب صائب است و باید مورد احترام باشد، زیرا تشخیص مردم این بوده است که این فرد از دیگر نامزدها بهتر و اصلح است و احیاناً تخلفات و تقلباتش کمتر می‌باشد.

ه- اگر در یک مسابقه فوتبال، یکی از دو تیم، قبل از برگزاری مسابقه، مشاهده نماید که تیم مقابل تخلفات متعددی مرتکب شده و حتی داور و فدراسیون و فیفا را خریده است و به هیچ نح و، امکان برگزاری بازی برابر و جوانمردانه وجود ندارد، از بازی کردن در آن شرایط کنار می‌کشد و اصلاً این بازی را به رسمیت نمی‌شمارد؛ نه اینکه در بازی شرکت کند و وقتی باخت، بگوید من از اول می‌دانستم که همه اینها دست در دست هم داده بودند که ما پیروز نشویم. به ه مین شکل اگر آقای موسوی فضا را ناعادلانه و پر از تقلب می‌دید، می‌توانست انصراف دهد و در آن صورت بود که پیگیری ادعاهای ایشان صادقانه تر به نظر می‌رسید.

۱۸ - چرا آقای احمدی نژاد طرفداران آقای موسوی را خس و خاشاک نامید؟

الف- این ادعای کذب برای داغ کردن آشوب‌های خیاباری مطرح شد و با شانتاژ، آن قدر تکرار شد که عده زیادی آن را باور نمودند. متن صحبت رئیس جمهور این است: «در انتخابات ۴۰ میلیون نفر خودشان بازیگر اصلی و تعیین‌کننده اصلی بودند، حالا ۴ تا خس و خاشاک در این گوشه‌ها یک کاری می‌کنند. بدانید که این رودخانه زلال ملت جایی برای خودنمایی آنها نخواهد گذاشت.» پس از مطرح شدن این ادعای کذب، شخص رئیس جمهور و دفتر ایشان به صورت کتبی آن را تکذیب نمودند و صدا و سیما اظهارات ایشان را مجدداً پخش نمود تا این شائبه از بین برود.

۱۹ - نامه‌ای از جانب وزیر کشور به رهبری منتشر شد که در آن آرای واقعی آمده بود و آقای موسوی اول، آقای کروبی دوم، احمدی نژاد و رضایی هم به ترتیب سوم و چهارم شده بودند. کسی که این نامه را منتشر کرد هم در یک حادثه ساختگی کشته شد.

نامه به دلایل زیر به صورت ناشیانه‌ای ساختگی است:

الف- کاغذ دارای موج است، در حالی‌که نوشته‌های آن کاملاً صاف است. در حالت عادی باید نوشته‌ها هم از موج کاغذ یعنی فرو رفتگی‌ها و برجستگی‌های کاغذ، تأثیر بگیرند. این بدان معنی است که نوشته توسط نرم افزاری مانند فتوشاپ بر روی کاغذ قرار گرفته است.

ب- کیفیت عکس در نقاط مختلف یکسان نیست، این نشان می‌دهد که کاغذ اسکن شده نیست بلکه با فتوشاپ ساخته شده است.

ج- اسم وزیر کشور، سید محمد صادق محصولی است که در نامه صادق محصولی ذکر شده است

د- برای انتقال چنین مطلب مهم و حساسی، نامه نگاری بعید به نظر می‌رسد، و اطلاع رسانی حضوری معقول تر است.

ه- بر فرض نگارش همچنین نامه ای، باید در رده بندی سری یا فوق سری قرار می‌گرفت. در حالیکه هیچ مهری دال بر حتی محرمانه بودن آن هم دیده نمی‌شود.

و- امضای نامه از طرف کاظمی نژاد است. بعید به نظر می‌رسد که وزیر، امضای چنین نامه محرمانه و مهمی را، آن هم برای شخص اول مملکت، به فرد دیگری واگذار کند. ضمن اینکه چنین فردی در وزارت کشور وجود ندارد!

ز- نظرسنجی ها و جو عمومی جامعه نشان دهنده این بود که آقای کروبی، بسیار بعید است که نفر دوم شده باشد؛ همگان اذعان داشتند که رقابت بین آقایان احمدی نژاد و موسوی بود

ح- نامه شماره ندارد و نامه ی بی شماره اعتبار ندارد

ط- در قسمت بالای نامه اثر سوراخ (سوزن یا منگنه) وجود دارد. در حالیکه نامه پیوست ندارد.

ی- مشارکت مردمی هم ۹۱ درصد می‌باشد.

ک- مجموع رای کل نامزدها به اضافه آرای باطله، یک میلیون از مقدار کل آرا کمتر است
پس از انتشار این نامه، سایتهای زیادی (در داخل و خارج) با انتشار عکس آقای محمد عسکری مدعی شدند که ایشان مسئول امنیت شبکه تکنولوژی اطلاعاتی IT وزارت کشور بوده و به دلیل لو دادن این مطلب، وی کشته شده است. این در حالی است که فرد مورد ادعا، چندین روز پس از خبر شهادتش (!) به خبرنگار تابناک گفته است: «بنده چنین مسؤلیتی در وزارت کشور ندارم و همان گونه که رسانه ها در جریان هستند، نایب رئیس فدراسیون ورزش های رزمی هستم و در دوران فعالیتیم، دو یا سه بار برای مسائل مربوط به حوزه کاری ام به وزارت کشور رفته ام. همان گونه که مشخص است، در سلامتی کامل هستم و این شایعات نیز همچون بسیاری از شایعات پایه و اساسی نداشته و صرفاً برای تشویش افکار عمومی بوده است که در سطح گسترده منتشر شده بود.»

۲۰ - گر بر طبق اصل ۲۷ قانون اساسی تجمع و راهپیمایی غیر مسلحانه آزاد نیست؟ چرا وزارت کشور این تجمعات را غیرقانونی می داند و مجوز صادر نمی کند؟

الف- قانون اساسی کشور، وظیفه بیان سیاستهای کلی را دارد. وظیفه تصویب قوانینی که جزئیات را روشن نمایند، مطابق با قانون اساسی، بر عهده مجلس شورای اسلامی است. وقتی در متن این قانون، «مخل مبانی اسلام نبودن» را اشاره کرده است، به لحاظ عقلی و منطقی باید نهادی قانونی نیز آن شرط را بررسی و احراز کند

ب- در تاریخ ۹ تیرماه سال ۱۳۶۱ قانون احزاب مصوب مجلس توسط نخست وزیر وقت (آقای میرحسین موسوی) ابلاغ شد که مواد ۳۰، ۳۱ و ۳۲ این قانون مربوط به توضیح همین اصل قانون اساسی است. طبق ماده ۳۰، تقاضای برگزاری راهپیمایی و اجتماعات باید یک هفته قبل از موعد برگزاری آن به صورت «کتبی» و «حضوراً» توسط «نماینده رسمی و معرفی شده» آن گروه به وزارت کشور تسلیم شود. بر اساس ماده ۳۱ این قانون، گروه‌ها موظف هستند برای انجام راهپیمایی و یا تشکیل تجمعات، «تعهد» مبنی بر عدم حمل سلاح و عدم اخلال نسبت به مبانی اسلام و امنیت کشور به وزارت کشور تسلیم کنند. (اصل ۲۷ قانون اساسی می گوید: «تشکیل اجتماعات و راه‌پیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط آن که مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است.») و بالاخره مطابق ماده ۳۲ این قانون، گروه‌ها موظف هستند قبل از انجام راهپیمایی و یا تشکیل اجتماعات خود و در زمان تسلیم درخواست حضوری‌شان «موارد ۹گانه» مقابل را مشخص کرده و «مدارک لازم» را به مسئولین ارائه دهند؛ الف- موضوع راهپیمایی و یا اجتماع و هدف از آن. ب- تاریخی برگزاری و ساعت آغاز و پایان آن. ج- مسیر راهپیمایی و ابتدای و انتهای آن. د- محل سخنرانی و قرائت قطعنامه پایانی. ه- مشخصات کامل مسئولین اجرایی و انتظامات مراسم با معرفی کتبی از گروه مربوطه. و- سخنرانان و موضوع سخنرانی. ظ- شعارهای راهپیمایی. خ- یک نسخه از قطعنامه تهیه شده. ح- یک نسخه از طرح و شیوه انتظامات داخلی.

ج- متأسفانه کسانی که روزی همین قانون را ابلاغ نموده اند، امروز با دور زدن آن، توقع دارند که با ارسال یک نمابر (بدون حاضر شدن در وزارت کشور و پر نمودن مدارک و طی روند قانونی و پذیرفتن مسئولیت) وزارت کشور به آن‌ها مجوز برپایی راهپیمایی بدهد!

د- معنی «آزادی» در قانون اساسی این است که به خودی خود آزاد است. کما این که رانندگی هم در کشور آزاد است. یعنی به قشر خاصی تعلق ندارد و همه می‌توانند راننده شوند؛ اما در همین مثال رانندگی نیز باید فرد گواهینامه‌ی آن را دریافت کند.

۲۱ - در بازشماری آرا شاهد بر گه‌های رأی تانخورده و تمیز، دست خط‌های مشابه، نوشته شورای

شهر روی یکی از صندوق‌های رأی و ... بودیم.

اگر فرض کنیم آنچه در عکس‌ها دیده می‌شود بر گه‌های تانخورده است (که اینگونه نیست و در ادامه به آن خواهیم پرداخت) اشکالات زیر به ادعای فوق وارد است:

الف- در هیچ قانون قضایی جهان، عکس مبنای حقوقی ندارد. ادعای فوق بر اساس عکسهایی است که خبرگزاری ایرنا از یک حوزه بازشماری آرا در تهران منتشر کرده است. با توجه به اینکه تمام بازشماری‌ها با حضور دوربین‌های صدا و سیما انجام شده است، در صورت باقی ماندن ابهام می‌توان جزئیات بیشتری در مورد تعداد و نحوه این آرا به دست آورد

ب- با توجه به طراحی انداز تفرقه‌ها و صندوق‌ها، لزومی به تا کردن رأی برای انداختن رأی وجود ندارد. بنابراین ممکن است تعدادی از آرای هر صندوق تانخورده باشند

ج- در قوانین مربوط به انتخابات هیچ معنی برای وجود رأی تانخورده در صندوق‌ها وجود ندارد. یعنی چه در زمانی که قانون، مشخصات رأی باطله را عنوان می‌کند (مواد ۲۶ و ۲۷) و چه هنگامی که مورد تخلف در رأی‌گیری را بر می‌شمرد (ماده ۳۳) صحبتی از تعرفه تانخورده نشده است.

د- در عکسه‌ای مورد ادعا، مشخص نیست که آیا تمام تعرفه‌های تانخورده به نفع یک نامزد هستند و یا مربوط به همه

نامزدها می‌باشند؟ چه بسا تعداد زیادی از این تعرفه‌ها به نفع آقای موسوی باشند

اما کمی دقت در عکس‌های مورد ادعا نشان می‌دهد که تعرفه‌ها تاخورده هستند و به دلایلی نظیر اینکه تنها یک تا (از وسط)

دارند، برای شمارش توسط مجریان صاف شده‌اند، در دسته‌های صدتایی بسته بندی شده و برای مدت طولانی روی هم قرار

گرفته‌اند و ... در عکس‌ها تانخورده به نظر می‌رسند. (در این زمینه روی عکس‌ها یک کار هندسی هم صورت گرفته که با شیوه

های مختلف اثبات کرده است که رأی ها تاخوردده هستند .) در مورد تمیزی برگهای رأی نیز باید پرسید : وقتی فرد فقط می‌خواهد اسم نامزد مورد نظر خود را روی برگ بنویسد، به چه دلیل باید تعرفه ها کثیف شوند؟!)

ه- در مورد دست خطهای مشابه نیز باید گفت : اولاً تنها سه دست خط قابل مشاهده است و تعمیم آن به بقیه آراء، بدین صورت ممکن نیست. ثانیاً دست خطها به همان مقدار که مشابه هم هستند، با هم تفاوت هایی هم دارند. (مثلاً حروف یا، الف و دال در سه برگ کاملاً متفاوت نوشته شده اند و نوشتن عددها نیز با هم فرق می‌کند.) ثالثاً اثبات یکسان بودن دست خط نیاز به نظر کارشناس دارد و استفاده از نظر اشخاص (که احتمال اختلاف در آن زیاد است) غیر منطقی است. رابعاً عقل نمی پذیرد که تمام ۴۰ میلیونی که رأی داده اند ، باید دست خط کاملاً متمایز داشته باشند، و اگر این طور نباشد، تقلب شده است و باید انتخابات را ابطال کرد! خامساً همیشه شاهد بوده ایم که برخی افراد به دلایلی نظیر بی سوادى، کهولت سن و ... از دیگران برای پر کردن برگ رأی خود کمک می گیرند. این مطلب به خصوص در روستاها که اغلب بی سواد و پیر هستند مشاهده می شود و گاهی رأی اغلب قریب به اتفاق اعضای یک روستا را یک فرد می نویسد.

و- در مورد وجود صندوق شورای شهر : روی یکی از صندوق ها (ممکن است روی صندوق های رای دیگر هم چیزهای دیگری نوشته شده باشد) با ماژیک آبی نوشته شده «شوراهای شهر». علت وجود چنین مواردی استفاده از این صندوق ها برای همه انتخابات است. ممکن است روی برخی از صندوقها در یک دوره، به ضرورت، چیزی نوشته باشند که در انتخابات بعدی به هر دلیلی آن را برطرف ننمایند. (مثلاً در انتخابات شورای شهر گذشته، همزمان انتخابات میان دوره‌ای مجلس خبرگان هم برگزار شده بود و برای جلوگیری از اشتباه، نوشتن نام انتخابات با شورای شهر بر صندوق لازم بوده است). آیا وجود چنین نوشته ای دلیل تقلب است؟

ز- به نظر می‌رسد نداشتن کوچکترین سند و مدرک محکمه پسند برای اثبات تقلب، جریان مدعی را به مطرح کردن دلایل واهی کشانده است تا بتوانند به هر نحو ممکن مخاطبان ناآگاه خود را برای رسیدن به اغراض مورد نظر نگه دارند. برای اثبات تقلبی که منجر به ابطال انتخابات شود نیاز به مدارک و اسنادی است که بیانگر تقلب به میزان حدود ۱۱ میلیون باشد. اگر این اتفاق افتاده باشد، یافتن اسناد برای آقای موسوی که به ادعای سایت قلم ۵۰ هزار نماینده، و بنابر آمار بیش از ۴۰ هزار نماینده سر صندوقها داشته است، نباید کار مشکلی باشد . اما شواهد بسیاری نشان می دهد که ایشان بدون داشتن اسناد لازم، مدام بر طبل ابطال انتخابات کوبیده و هزینه های غیر قابل جبران مادی و معنوی بر کشور تحمیل نموده اند . برخی از این شواهد عبارتند از : ۱-۵: اظهارات سخنگوی شورای نگهبان مبنی بر عدم ارائه اسناد و مدارک کافی از سوی نامزدهای معترض . ۲-۵: نامه های سرگشاده آقای موسوی و اشاره ایشان به مواردی نظیر توهین به شخصیتها، پرداخت سهام عدالت، استفاده از وقت تلویزیونی و ... به جای ارائه اسناد و اطلاعات دقیق نسبت به تخلفات انتخاباتی و ارسال آنها به وزارت کشور. ۳-۵: درخواست سایت آینده (وابسته به پسر آقای هاشمی و حامی سرسخت آقای موسوی) از کاربران خود، برای ارسال اسناد تقلب در انتخابات! ۴-۵: بیانیه نهم آقای موسوی (صادر در تاریخ ۱۰ تیر ۱۳۸۸) که در آن به تشکیل شورایی اشاره شده است که می خواهد اسناد تقلب در انتخابات را یافته و جمع آوری نماید! ۵-۵: و از همه مهمتر نظر شورای نگهبان و هیئت ویژه که پس از حدود ۱۵ روز بررسی دقیق و بازشماری حدود ۱۰ درصد از آراء در حضور دوربین های صدا و سیما، مبنی بر نبود تقلب تأثیرگذار در انتخابات عنوان شد.

۲۲ - در جریان افتتاح مرکز اسناد و کتابخانه مرکزی شیراز تعداد ۴ عدد صندوق رأی پیدا شد . صندوق‌هایی که باید در وزارت کشور باشد، آنجا چه می‌کند؟

الف- یکی از وظایف سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران (و مراکز تابعه آن در شهرستان‌ها) شناسایی، جمع‌آوری و نگهداری کلیه اسناد و مدارک تولید شده در نهادهای دولتی می‌باشد. برگزاری انتخابات در کشور منجر به تولید اسناد و مدارکی می‌شود که یکی از آن‌ها صندوق‌های اخذ رأی است. براساس مواد ۷۷ و ۸۸ آیین‌نامه اجرایی قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی و نیز تبصره‌های ذیل آن و ماده ۶۲ آیین‌نامه اجرایی قانون انتخابات مجلس خبرگان رهبری، نمونه‌هایی از صندوق‌های اخذ رأی پس از انجام کلیه مراحل اداری و قانونی به سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران (و مراکز شهرستانی آن) جهت نگهداری دائمی منتقل می‌شود. صندوق‌های نگهداری شده در مرکز اسناد شیراز، مربوط به سومین دوره شورای اسلامی شهر و روستا، چهارمین دوره انتخابات مجلس خبرگان رهبری و هشتمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی بوده است. به طور مثال یکی از صندوق‌های به نمایش گذاشته شده در مخزن اسناد، صندوق شماره ۳۱/۶ متعلق به مدرسه راهنمایی مطهری حوزه مرکزی - شیراز - فارس و انتخابات سومین دوره شورای اسلامی شهر و روستا می‌باشد.

ب- در اینجا سؤالی مطرح می‌شود که اصولاً وجود چند صندوق رأی در مرکز اسناد یک شهرستان چگونه می‌تواند بیانگر تقلب باشد؟ (آن هم تقلب ۱۱ میلیونی در انتخاباتی که بی‌ش از ۴۵ هزار صندوق دارد؟) آیا مطرح کردن این مسائل نشانگر خالی بودن دست طرف مقابل از ارائه اسناد و مدارک کافی برای اثبات تقلب (بخوانید توهم تقلب) نیست؟ البته این مسئله (مانند خیلی از ادعاهای دیگر) این قدر واضح بوده است که توسط یک گرداننده وبلاگ مطرح شده است و سایت‌های رسمی مدعیان تقلب، مانور چندانی روی آن نداده‌اند.

ج- اگر وجود صندوق‌های رأی در مرکز اسناد نشانه تقلب است، به آقایان مژده می‌دهیم که می‌توانند به مخزن مرکز اسناد و کتابخانه ملی در تهران مراجعه نموده و دهها صندوق دیگر را مشاهده کنند. همین طور است با مراجعه به مراکز اسناد در شهرستان‌ها!

۲۳ - چرا صدا و سیما در جریان انتخابات کاملاً یک طرفه بود و برخلاف قانون اساسی انصاف را رعایت نمی‌کرد؟ قبل از انتخابات با پوشش بی سابقه فعالیت‌های دولت، دادن وقت اضافه به نامزد خاص و ... و بعد از انتخابات با دعوت نکردن از منتقدان، اغتشاش گری خواندن مردم، نشان ندادن تصاویر ضرب و شتم مردم عادی و ... باعث ایجاد بی اعتمادی نسبت به رسانه ملی شد

عملکرد صدا و سیما، برخلاف خیلی از ارگ‌های دیگر، در جلوی چشم مردم است و افراد می‌توانند با واقعیت‌هایی که می‌بینند، میزان بی‌انصافی‌های آن را تا حد زیادی تشخیص دهند. در زمینه عملکرد صدا و سیما در جریان‌های اخیر نظرات گوناگونی از جانب افراد مختلف (که اغلب شاهد فعالیت‌ها و احیاناً اتفاقات و حوادث بوده‌اند) مطرح شده است که می‌توان همه نظرات را در دو دسته قرار داد: ۱- موافق با عملکرد صدا و سیما؛ درباره عملکردهای مثبت، موارد زیادی مطرح می‌شود و افراد و مسئولین مختلف درباره آن‌ها شفاف‌سازی می‌نمایند. ۲- مخالف با عملکرد آن: انتقاداتی بر عملکرد صدا و سیما مطرح است که متأسفانه تاکنون مسئولین صدا و سیما پاسخ مناسب به آن‌ها نداده‌اند. در اینجا سعی ما بر این است که با ذکر چند نکته، ضمن اشاره به انتقاداتی که به صدا و سیما می‌شود، به جنبه‌های عملکرد مثبت صدا و سیما (که بعضاً در نوع خودش بی سابقه بوده است) بپردازیم. مسلماً در صورت ارائه پاسخ‌های منطقی از سوی مسئولین صدا و سیما برای انتقادات، در نظرآه‌ان تغییراتی به وجود خواهد آمد.

الف- یکی از نقاط منفی در عملکرد صدا و سیما در جریان‌ات اخیر نحوه پاسخ به شبهات مربوط به تقلب بوده است. صدا و سیما می‌توانست با دعوت از برخی منتقدان، که در جریان معترض، مقبولیتی دارند، شبهات را از زبان آن‌ها مطرح نماید و زمینه پاسخ گویی به مسئولین را باز نماید. برای این کار کافی بود مدل مناظرات تلویزیونی را در سطح مدیریتی پایین تر و با برطرف کردن برخی عیوب (که مقام معظم رهبری نیز این کار را توصیه نمودند) برای پاسخ به شبهات انتخاباتی تکرار نماید. (به طور مثال می‌توانستند آقایان محتشمی پور و دانشجو را در یک مناظره جلوی هم قرار دهند.) هر چند اغلب قریب به اتفاق شبهات مطرح شده، توسط مجریان برنامه های تلویزیونی از مسئولین مدعو، پرسیده می‌شد و پاسخ های منطقی و مستدل مسئولین نیز مسائل را روشن می‌ساخت، ولی متأسفانه این حالت نمی‌توانست معترضین را به انداز کافی اقناع کند. ناگفته نماند که در روزهای نخست پس از انتخابات، صدا و سیما در یکی از گفتگوهای ویژه خبری، آقای رضایی را دعوت کرد که این حرکت نیز خالی از اشکال نبود. زیرا سخنرانی یک طرفه منتقدین، می‌توانست فضای آن روزها را ملتهب تر نماید. بنابراین به نظر می‌رسید که بهترین راه کار، برای مناظرات تلویزیونی بود که متأسفانه برگزاری حتی یک مورد از آن‌ها را شاهد نبودیم. همچنین صدا و سیما می‌توانست با تهیه یک مستند، مردم را با نحوه رأی گیری و قوانین آن در کشور، که انجام تقلب (آن هم در حد ۱۱ میلیون) را تقریباً غیر ممکن می‌کند، آشنا نماید تا مردم در مقابل شائبه تقلب واکنش نشان دهند.

ب- انتقاد دیگری که به صدا و سیما مطرح می‌شود، نحوه پوشش اعتراضات مردمی پس از انتخابات است. ذکر چند نکته در ابتدای بحث لازم است: اول- برخورد با اغتشاش گران و رفتارهای خ لاف قانون، صحیح و پسندیده است و از وظایف مسئولین مربوطه و مورد انتظار قاطبه مردم است؛ از طرف دیگر حرکت های غیرقانونی و بدعتهای آشکار، رفتاری است نادرست و نکوهیده که باید به روش صحیح با آن برخورد شود. بنابراین اگر افرادی به بهانه های مختلف دست به اعمال مجرمانه و آزار و اذیت مردم و تخریب اموال عمومی بزنند، باید مورد بازخواست قرار بگیرند؛ همان طور که ضرب و شتم بی دلیل مردم و افراد بی گناه، از طرف هر کسی که باشد، اشتباه بوده و مرتکبان باید پاسخگو باشند. دوم- در برخوردهای نیروی انتظامی و لباس شخصی ها با اغتشاش گران، اشتباهاتی وجود داشت؛ همان طور که در رفتارهای اعتراضی منتقدین نیز اشتباهاتی مشاهده می‌شد. سوم- مردم از طریق مشاهدات عینی، شنیدن از دوستان و آشنایان، مشاهده از طریق ماهواره و اینترنت و ... در جریان بسیاری از اتفاقاتی که رخ داد، قرار می‌گرفتند؛ (هر چند در این روند شاهد شکل گیری تعداد زیادی شایعات و ذکر یک طرفه وقایع بودیم)؛ همان طور که صدا و سیما تا حدود زیادی، به صورت یک طرفه وقایع را گزارش می‌کرد. (البته ناگفته نماند که صدا و سیما به شایعات و دروغ پردازی ها دامن نمی‌زد. به عبارت دیگر جز راست نمی‌گفت، اما همه راست را هم نمی‌گفت.) چهارم- تعداد زیادی از افرادی که در اجتماعات، اقدام به اعمال مجرمانه می‌زدند به خاطر جوگیر شدن در آن فضا بود و می‌توان بنا به فرمایش حضرت علی (علیه السلام) با اغماض از کنار رفتار آن‌ها گذشت و آن‌ها را بخشید؛ (نامه ۵۳ نهج البلاغه) همان طوری که برخی مأمورین انتظامی و لباس شخصی ها دچار جوگرگی شده و برخوردهای اشتباه انجام می‌دادند، که می‌توان از کنار بعضی موارد گذشت. اما از مسئولین توقع می‌رود که نسبت به برخورد با متخلفین (هم در بین معترضین و هم در بین مأمورین) اقدامات لازم را انجام نموده و به مردم اطلاع رسانی کنند. مطالب فوق (قسمت ب) در دو حوزه دسته بندی می‌شود: قسمتی مربوط به عملکرد نیروهای انتظامی می‌شود و قسمتی مربوط به عملکرد صدا و سیما. راجع به قسمت اول به ذکر یک مطلب بسنده می‌کنیم؛ بنا به فرمایش مقام معظم رهبری در مورد این اتفاقات، باید قبول کرد که افراط، افراط می‌آورد. یعنی اگر عده‌ای پیدا شدند که به بهانه اعتراض به نتیجه انتخابات، به خیابان‌ها ریختند و به اعمال مجرمانه دست زدند (اذیت و آزار مردم، تخریب اموال عمومی، توهین به مقدسات و مسئولین بلندپایه نظام و ...) عده دیگری که مقدسات خود را مورد هجوم دیده و برای آن‌ها احساس خطر می‌نمایند، دست به رفتارهای اشتباه می‌زنند. (هجوم به خوابگاههای دانشجویی و علی‌الخصوص کوی دانشگاه، ضرب و شتم افراد بیگناه، ورود به خانه های مردم بدون حکم، آسیب زدن به ماشین ها و موتورهای بی سرنشین، و ...). واقعیت این است که هر دو این رفتار غلط بوده و در واقع علت و معلول یکدیگرند و نباید به تقبیح یکجانبه آن‌ها پردازیم. (یافتن علت اولیه و مقصر اولیه در این حالت نیز، مانند یافتن این است که ابتدا مرغ وجود داشته است یا تخم

مرغ؟! البته تأکید می‌شود که این مثال برای افراط‌گری‌ها است، ولی در مورد اصل عمل همان‌طور که قبلاً هم اشاره شد، عملکرد نیروی انتظامی قانونی و پسندیده و اعتراض خیاباری به نتیجه انتخابات غیرقانونی و ناپسند است. (مطلبی که در مورد عملکرد صدا و سیما باید عرض کنیم این است که: مردم از طرق مختلف (که در بالا به چند مورد اشاره کردیم) از رفتارهای هر دو گروه مطلع می‌شوند. بنابراین نباید انتظار داشت که اگر مطلبی را صدا و سیما پوشش ندهد به گوش مردم نمی‌رسد؛ بلکه عدم اطلاع رسانی صحیح این رسانه باعث می‌شود که اولاً اعتماد برخی مردم نسبت به آن کمتر شود و ثانیاً رسانه‌های دیگر، اخبار را مطابق میل خود به اطلاع مردم برسانند. بنابراین توقع این بود که صدا و سیما ضمن بیان اشکالات حرکات غیر قانونی و پوشش زحمات نیروهای انتظامی، اشتباهاتی که در برخورد با مردم صورت گرفت را نیز اطلاع رسانی می‌نمود و این دلگرمی را به مردم می‌داد که افراد، می‌توانند حقوق ضایع شده خود را پیگیری کنند. (البته بارها شاهد این بودیم که مسئولین نیروی انتظامی از مردم می‌خواستند، شکایات و خسارات خود را به پلیس اطلاع دهند.) ذکر این نکته نیز لازم است که مطابق اصل ۱۷۵ قانون اساسی (که در انتهای همین متن ذکر خواهد شد) صدا و سیما موظف است در تأمین آزادی بیان و نشر افکار از مواردی که اولاً خلاف «موازین اسلامی» و ثانیاً مخالف «مصالح کشور» است دوری کند؛ بنابراین نمی‌توان از این رسانه ملی انتظار داشت که همه حوادث و نظرات مختلف را بدون در نظر گرفتن دو مؤلفه فوق منعکس نماید.

ج- یکی دیگر از انتقاداتی که به صدا و سیما مطرح بود پوشش بی سابقه اخبار دولت در ایام نزدیک به انتخابات بود. در این رابطه نیز چند نکته را یادآور می‌شویم: اول- آمار، مشاهدات عینی و سخنان مسئولین صدا و سیما نشان می‌دهند که این ادعا نادرست است. زیرا در این مدت، بسیاری از پروژه‌ها و فعالیتهای دولت، که در شرایط عادی اطلاع رسانی می‌شد، تحت پوشش اخبار صدا و سیما قرار نگرفت که این موضوع مورد انتقاد حامیان دولت قرار داشت. دوم- واقعیت این است که در همه انتخابات، نامزدی که هنوز بر سر کار است، امکاناتی دارد که بقیه نامزدها از داشتن آن‌ها محرومند؛ امکاناتی نظیر خدمت رسانی، انجام وظایف قانونی، بهره‌برداری از پروژه‌های اتمی و...! شاید یکی از دلایلی که تمامی دوره‌های ریاست جمهوری کشور، تاکنون دو دورهای بوده است، همین مطلب باشد. سوم- این روال صدا و سیما در دوره‌های گذشته نیز وجود داشته است و چیز جدیدی نیست در همان دوره‌ها نیز این حرکت با اعتراض نامزدهای رقیب مواجه می‌شده است که در مقابل آن افرادی نظیر آقای هاشمی رفسنجانی از این حرکت صدا و سیما دفاع می‌نموده‌اند. (در پنجمین قسمت از مستند جمهوری، می‌توانید سخنان ایشان را ببینید.)

د- یکی دیگر از انتقاداتی که به عملکرد صدا و سیما وارد می‌شود، دادن وقت اضافه به آقای احمدی نژاد در تلویزیون است. چند نکته: اول- مطابق قانون مناظرات که نامزدها آن را پذیرفته بودند و در ابتدای هر مناظره نیز به مردم و نامزدها تذکر داده می‌شد، نقد نامزد غایب باعث پدید آمدن همان مقدار زمان برای او جهت دفاع از خود می‌شد. در طی مناظرات، همگی شاهد آن بودیم که سه نامزد رقیب آقای احمدی نژاد (علی‌الخصوص آقایان موسوی و کروبی) اکثر وقت خود را به نقد ایشان می‌پرداختند. (تا آن حد که پس از مناظره آقایان موسوی و کروبی، این پیامک رواج پیدا کرده بود: کروی خطاب به موسوی: آقای موسوی من دهنم کف کرد از بس فحش دادم، بقیه اش را شما بگو!) بنابراین طبق قانون باید زمانی برای دفاع به آقای احمدی نژاد اختصاص می‌یافت که در نهایت، مطابق قانون حدود بیست دقیقه به ایشان داده شد. (که البته مورد اعتراض حامیان ایشان قرار گرفت و مدعی بودند که باید بیشتر از اینها می‌بود.) ضمن اینکه به آقایان دیگر نیز وقتیهایی داده شد، که آن‌ها به دلیل کم بودن مدت، از این فرصتها استفاده نکردند. دوم- آقای موسوی بارها ادعا کرد که دادستان کل کشور این حرکت را خلاف قانون شمرده است. این در حالی است که مطابق اصل ۱۷۵ قانون اساسی کشور، شورای نظارت بر صدا و سیما متشکل از ۶ نفر (از هر قوه دو نفر) می‌باشد که دادستان کل کشور یکی از آن‌ها است و نظر ایشان به تنهایی هیچ‌گونه وجهت قانونی ندارد.

هـ - یکی از عملکردهای مثبت صدا و سیما که مورد تأکید همگان قرار گرفت، برگزاری مناظرات زنده تلویزیونی بین نامزدها بود. این مناظرات آثار مثبت فراوانی داشت؛ از جمله: نشان دادن آزادی بیان در کشور، حضور حداکثری در انتخابات، آشنایی بیشتر مردم با نامزدها و ... البته نکات منفی نیز در این حرکت وجود داشت که می‌توان به احساسی شدن نامزدها و دور شدن از فضای منطقی و بحث علمی، نام بردن از شخصیت‌های غایب، توهین به رئیس‌جمهور رسمی کشور، بیان مطالب خلاف واقع، و ... که این موارد به صورت مستقیم به عملکرد صدا و سیما مربوط نمی‌شد و بیشتر به سوءاستفاده کاندیداها از فضای موجود بر می‌گشت. (ذکر این نکته خالی از لطف نیست که حدود ۳۰ شخصیت حقوقی و حقیقی راجع به مطالب این مناظرات، به صدا و سیما شکایت کرده‌اند)

و- پخش مستندات نامزدها (بدون هیچ گونه دخل و تصرف و سانسوری) و پوشش بخش‌هایی از سخنرانی‌های آن‌ها، از دیگر نکات روشن در عملکرد انتخاباتی صدا و سیما بود

ز- از نکات مثبت دیگری که در عملکرد صدا و سیما مشاهده شد، اطلاع رسانی سریع و به موقع راجع به موارد زیر بود: نتایج انتخابات، اظهار نظرهای مختلف پس از آن، اتفاقاتی که در کشور رخ داد (با در نظر گرفتن انتقادات فوق)، جدا کردن مردم از اغتشاش‌گران، عملکرد کشورهای غربی و دشمنان ملت ایران، پاسخ به جنگ‌های روانی، پاسخ به شبهات مطرح و ... که در نوع خود بی‌نظیر بود و جلوی بسیاری از آشوب‌ها و کج فهمی‌ها را گرفت.

ح- ذکر چند قسمت از سیره و سخن امیرالمؤمنین (علیه السلام) در مورد مطالب فوق و جریان‌های انتخاباتی، بد نیست: اول- ایشان اگرچه بارها به رحمت و مهربانی با مردم دستور می‌دهند (فروع کافی، ج ۳، ص ۵۴۰: «هرگز با هیچ مسلمان، یهودی یا مسیحی با خشونت برخورد نکن.») در عین حال استفاده به جا از برخورد قهری را لازم می‌دانند. (نامه ۴۶ نهج البلاغه: «در جایی که جز با درستی کار انجام نمی‌گیرد، درستی کن.») دوم- ایشان اگرچه به درگذشتن از برخی خطاها و لغزشهای مردم -حتی اگر عمدی باشد- دستور می‌دهند (نامه ۵۳ نهج البلاغه به مالک اشتر: «از آن‌ها (مردم) خطاها سر خواهد زد و علت‌هایی عارضشان خواهد شد و به عمد یا خطا، لغزشهایی کنند؛ پس، از عفو و بخشایش خویش نصیبشان ده.») و از ریختن به ناحق خون مردم بر حذر می‌دارند (نامه ۵۳ نهج البلاغه خطاب به مالک اشتر: «مباد که حکومت خود را با ریختن خون حرام تقویت کنی، زیرا ریختن چنان خونی، نه تنها حکومت را ناتوان و سست سازد، بلکه آن را از میان برمی‌دارد یا به دیگران می‌سپارد. اگر مرتکب قتل عمدی شوی، نه در برابر خدا معذوری، نه در برابر من، زیرا قتل عمد موجب قصاص می‌شود. اگر به خطایی دچار گشتی و کسی را کشتی یا تازی‌ان‌ها، یا شمشیرت، یا دستت، در عقوبت از حد درگذرانید، یا به مشت زدن و یابالاتر از آن، به ناخواسته مرتکب قتلی شدی، نباید گردنکشی و غرور قدرت تو، مانع آید که خونبهای مقتول را به خانواده اش بپردازی.»)، ولی در عین حال، در صورت اصرار عده‌ای به برهم زدن نظم و امنیت عمومی و بی‌قانونی، با آن‌ها به پیکار برمی‌خیزند و خون عده زیادی را در این راه می‌ریزند. (جنگ‌های جمل، صفین، نهروان با همین عناوین اتفاق افتادند. همچنین نامه ۲۹ نهج البلاغه بیانگر تهدید ایشان نسبت به مردم بصره است که در صورت نپذیرفتن نظر حکومت با آن‌ها به پیکار خواهد خواست: «اگر هم اکنون کارهای ناروا و اندیشه‌های نابخردانه شما را به مخالفت و دشمنی با من بکشاند سپاه من آماده و پا در رکابند و اگر مرا به حرکت دوباره مجبور کنید، حمله‌ای به شما دارم که جنگ جمل در برابر آن بسیار کوچک باشد.») سوم- ایشان حاکمان را به جلب نظر قاطبه مردم دستور می‌دهد و تأکید می‌کند که خواص، افراد همیشه ناراضی هستند (نامه ۵۳ نهج البلاغه خطاب به مالک اشتر: «باید که محبوبترین کارها در نزد تو، کارهایی باشد که با میانه‌روی سازگارتر بود و با عدالت دمسازتر و خشنودی رعیت را در پی داشته باشد، زیرا خشم توده‌های مردم، خشنودی نزدیکان را زیر پای بسپرد و حال آنکه، خشم نزدیکان اگر توده‌های مردم از تو خشنود باشند، ناچیز گردد. خواص و نزدیکان کسانی هستند که به هنگام فراخی و آسایش بر دوش والی باری‌گران‌اند و چون حادثه‌ای پیش آید کمتر از هر کس به یاریش برخیزند و خوش ندارند که به‌انصاف درباره آنان قضاوت شود. اینان همه چیز را به اصرار از والی می‌طلبند و اگر عطایی یابند، کمتر از همه سپاس می‌گویند و اگر

به آنان ندهند، دیرتر از دیگران پوزش می‌پذیرند. در برابر سختیهای روزگار، شکیباییشان بس اندک است. اما ستون دین و انبوهی مسلمانان و ساز و برگ در برابر دشمنان، عامه مردم هستند. پس باید توجه تو به آنان بیشتر و میل تو به ایشان افزونتر باشد.»، در عین حال به دور نمودن افراد عیب‌جو از خود و همچنین پنهان کردن برخی از حقایق از آنان دستور می‌دهند. (نامه ۵۳ نهج البلاغه خطاب به مالک اشتر: «آنان که عیب‌جو ترند از خود دور کن، زیرا مردم عیوبی دارند که والی در پنهان داشتن آن از همه سزاوارتر است، ... پس چندان که می‌توانی زشتی‌ها را بپوشان.»)

ط- در دو جای قانون اساسی راجع به صدا و سیما مطالبی آمده است که ذکر آن‌ها در اینجا خالی از لطف نیست: اول- اصل ۱۷۵: «در صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، آزادی بیان و نشر افکار با رعایت موازین اسلامی و مصالح کشور باید تامین گردد. نصب و عزل رییس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران با مقام رهبری است و شورایی مرکب از نمایندگان رییس جمهور و رییس قوه قضاییه و مجلس شورای اسلامی (هر کدام دو نفر) نظارت بر این سازمان خواهند داشت. خط مشی و ترتیب اداره سازمان و نظارت بر آن را قانون معین می‌کند.» دوم: مقدمه قانون اساسی: «وسائل ارتباط جمعی و وسائل ارتباط جمعی (راديو - تلویزیون) بایستی در جهت روند انقلاب اسلامی در خدمت اشاعه فرهنگ اسلامی قرار گیرد و در این زمینه از برخورد سالم اندیشه‌های متفاوت بهره‌جوید و از اشاعه و ترویج خصلت‌های تخریبی و ضد اسلامی جدا پرهیز کنید. پیروی از اصول چنین قانونی که آزادی و کرامت ابنا بشر را سرلوحه اهداف خود دانسته و راه رشد و تکامل انسان را می‌گشاید بر عهده همگان است و لازم است که امت مسلمان با انتخاب مسئولین کاردان و مومن و نظارت مستمر بر کار آنان به طور فعالانه در ساختن جامعه اسلامی مشارکت جویند به امید اینکه در بنای جامعه نمونه اسلامی (اسوه) که بتواند الگو و شهیدی بر همگی مردم جهان باشد موفق گردد. (و کذلک جعلناکم امه وسطا لتکونوا شهدا علی الناس.)»

۲۴ - حضور نیروهای نظامی و بسیجی در ستادها و میتینگ‌های یک نامزد خاص، نقض صریح ماده ۴۰ قانون جرائم نیروهای مسلح است.

الف- معلوم نیست منظور از «حضور» نیروهای نظامی در انتخابات چیست؟ روشن است که مطلق حضور در انتخابات برای نظامیان در قانون منع نشده است. اگر منظور ایشان حضور در ستادهای انتخاباتی و فعالیت به نفع یک کاندیدا باشد که این قطعاً ممنوع است. اما ایشان باید برای این ادعای خود سند و مدرک داشته باشد. ایکاش لااقل به یک مورد از زم‌آن‌ها و یا مکلف‌هایی که چنین نیروهایی در انتخابات مداخله کرده‌اند اشاره می‌کردند؛ به خصوص که از قبل با تشکیل «کمیته صیانت از آرا» آمادگی چنین نظارتی را داشته‌اند.

ب- با توجه به اینکه ستاد آقای موسوی با به کارگیری یک سردار بازنشسته به تأسیس شاخه بسیجیان اقدام نمود و رسماً به عضوگیری از بسیجیان می‌پرداخت، اعتراض ایشان به حضور بسیجیان در میتینگ‌های رقیب کمی عجیب به نظر می‌رسد.

ج- حتی اگر نظامیانی در تبلیغات انتخابات حضور یافته باشند رسیدگی به جرائم آن‌ها بر عهده دادگاه ویژه نیروهای مسلح است. این «جرم» حتی در صورت وقوع ربطی به وزارت کشور و دولت - که از نظر آقایان متهم ردیف اول «تقلب گسترده» در انتخابات هستند - ندارد. این امر تقلب نیست و اگر هم باشد آقای موسوی نیز چنانکه در بند بالا گفته شد متهم به تقلب در انتخابات هستند.

۲۵ - چرا در برخی از بخش ها و نواحی، بیش از ۲۰٪ تعداد کل آرای صندوق، مضر ب صد بوده است؟ (ادعا شده در گزارش پایانی کمیته صیانت از آرای آقای موسوی، که از ماه ها قبل از انتخابات ایجاد شده بود)

الف- این ۲۰٪ در بعضی نواحی وجود داشته است؛ اما این «بعضی نواحی» کم است و در بعضی روستاها است. با توجه به این که در خیلی روستاها، کل روستا طرفدار یک نامزد است، چنین موارد مختلفی بسیارند که خواهد بود. این مقدار بسیار کوچکتر از آن است که برای ادعای تقلب مورد استناد قرار گیرد

ب- متأسفانه برای همین مورد نیز کاندیداها در مدت طولانی، هیچ گونه اعتراض قانونی انجام نداده اند. و هیچ سندی هم در آن نواحی ارائه نکرده اند.

ج- در اینگونه موارد که به روابط انسانی مربوط می شود، نباید به صورت مکانیکی و ماشینی برخورد کرد. به خصوص که مسائل مختلفی می تواند باعث این شکل از آرا شده باشد: مثلاً در یک روستای کوچک که تعرفه (۱۰۰ تایی) تمام شود، دیگر نمی صرفد برای چند نفر باقیمانده زنگ بزنند از مرکز تعرفه جدید بفرستند. راحت تر است که به رأی دهنده بگویند برود روستای بغل رأی بدهد! یا مثلاً مجری می بیند از بسته ی ۱۰۰ تایی تعرفه عدد ۳ تا مانده، می گوید بروید به فلانی و بهمانی که هنوز رأی نداده اند، هم بگویند بیاوند رأی بدهند! و موارد دیگری از این قبیل.

د- در بعضی روستاهایی که آقای موسوی رأی قاطع آورده است هم شاهد همین مضر ب ۱۰۰ صندوق هستیم. در دوره های قبل هم این مورد بوده است.